

การอธิษฐาน (PRAYER)

ศจ. อาร์. บี. ทิม, จูเนียร์

“ฉะนั้นขอให้เราทั้งหลาย จงมีใจกล้าเข้ามาถึงพระที่นั่งแห่งพระคุณ เพื่อเราจะได้รับ
พระเมตตา และจะได้รับพระคุณที่จะช่วยเราในขณะที่ต้องการ” (ฮีบรู 4:16)

R.B. THIEME, JR., BIBLE MINISTRIES
HOUSTON, TEXAS

การอธิษฐานเป็นอาวุธที่ยิ่งใหญ่ของชีวิตฝ่ายวิญญาณ เมื่อคุณได้อธิษฐาน
คุณสามารถเข้าไปถึงห้องบัลลังก์ของพระเจ้าได้ในทันทีเพื่อจะทูลขอพระบิดา อย่างไร
ก็ตาม ก่อนที่คุณจะอธิษฐานอย่างเกิดผล คุณจำเป็นต้องรู้จักวิธีการในการอธิษฐานที่
ถูกต้อง พระองค์ได้ตั้งกฎและระเบียบการพื้นฐานซึ่งคุณต้องทำตาม ดังนั้น คุณสามารถ
เข้าถึงพระบัลลังก์แห่งพระคุณด้วยความมั่นใจ และขอพระคุณพระองค์ อธิษฐาน
วิงวอนเพื่อผู้อื่น และทูลขอสำหรับความต้องการส่วนตัวของคุณ

พระเจ้าได้บัญชาผู้เชื่อในพระคริสต์ทุกคนที่จะ “อธิษฐานอย่างสม่ำเสมอ” ด้วย
ฤทธิ์เดชจากการอธิษฐานอย่างต่อเนื่องและเจาะจง คุณได้รับโอกาสที่จะช่วยผู้ที่
ต้องการความช่วยเหลือ ที่จะมีส่วนร่วมในพันธกิจของผู้รับใช้พระเจ้า และที่จะช่วย
ประเทศไทยให้รอดพ้นจากสิ่งชั่วร้าย พระเจ้าทรงตอบการอธิษฐานด้วยหลากหลายวิธีที่

นำอัศจรรย์ เพื่อพระประสงค์และน้ำพระทัยของพระองค์จะสำแดงแก่สิ่งทั้งปวงที่
พระองค์ทรงสร้าง

หนังสือเล่มนี้ได้รับการแปลมาจากหนังสือ Prayer (©2003) ซึ่งถูกเรียบเรียงมาจากคำ
บรรยายและการบันทึกของ ศจ. อาร์. บี. ธีม, จูเนียร์

ผู้ที่ประสงค์จะรับรายชื่อหนังสือและเทปต่างๆ ในภาษาอังกฤษ กรุณาติดต่อที่ :

R. B Thieme, Jr., Bible Ministries

P.O Box 460829, Houston, Texas 77056-8829

หรือชมเว็บไซต์ได้ที่ www.rbthieme.org

การคัดลอกส่วนใดๆ ในหนังสือเล่มนี้ไปเผยแพร่ในรูปแบบใดก็ตาม ต้องได้รับอนุญาต
จากเจ้าของลิขสิทธิ์

ได้รับอนุญาตแปลและพิมพ์เป็นภาษาไทย โดย อาร์. บี. ธีม, จูเนียร์ไบเบิล มินิสทรีส์

ฉบับนี้พิมพ์ที่เชียงใหม่ ค.ศ.2004

สารบัญ

อารัมภบท

ระบบการสื่อสารของพระเจ้า

การเข้าสู่ห้องบัลลังก์

พระบัญชาเกี่ยวกับการอธิษฐาน

หลักการพื้นฐานของการอธิษฐาน

การอธิษฐาน มีไว้สำหรับผู้เชื่อในพระคริสต์เท่านั้น

พิธีการทูตของการอธิษฐาน

ความยาวของการอธิษฐาน

ระเบียบการในการอธิษฐานส่วนตัว

การตั้งต้นใหม่

การขอพระคุณ

การวิงวอนอธิษฐานเพื่อผู้อื่น (Intercession)

การวิงวอนอธิษฐานเพื่อตนเอง (Petition)

สาเหตุที่พระเจ้าไม่สดับฟังคำอธิษฐาน

ขาดความเชื่อ

แรงจูงใจที่ผิด

ขาดความเมตตากรุณา

ครอบครัวยุ่งไม่สงบสุข

ความเย่อหยิ่งหรือคิดว่าตนชอบธรรม

พลาดที่จะขอตามพระประสงค์ของพระเจ้า

ไม่เชื่อฟังพระเจ้า

ไม่ได้ประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

กิเดโอนและหมายสำคัญแห่งขนแกะ

พลังแห่งการอธิษฐาน

ความจำเป็นของการอธิษฐานอย่างต่อเนื่องและเจาะจง (Prevailing prayer)

แรงจูงใจในการอธิษฐาน

พระเจ้าทรงตอบต่อการทูลขอ และความปรารถนาของเรา

รูปแบบที่ 1: ตอบการทูลขอ แต่ปฏิเสธความปรารถนา

รูปแบบที่ 2: ปฏิเสธการทูลขอ แต่ตอบความปรารถนา

รูปแบบที่ 3: ตอบการทูลขอ และ ตอบความปรารถนา

รูปแบบที่ 4: ปฏิเสธการทูลขอ และปฏิเสธความปรารถนา

นักอธิษฐานที่ยิ่งใหญ่

ภาคผนวก

อักขระนุกรมชื่อพระคัมภีร์

อาร์มภบท

ก่อนที่คุณจะเริ่มต้นศึกษาบทเรียนพระคัมภีร์ หากคุณเป็นผู้เชื่อในพระเยซูคริสต์เจ้า จงกล่าวถึง (สารภาพ) บาปของคุณโดยส่วนตัวกับพระเจ้า

“ถ้าเรากล่าวถึง (สารภาพ) บาปของเรา พระองค์ทรงสัตย์ซื่อและเที่ยงธรรม ก็ทรงโปรดยกบาปของเราและจะทรงชำระเราให้พ้นจากการอธรรมทั้งสิ้น” (1 ยอห์น 1:9)

จากนี้คุณจะมีสัมพันธภาพกับพระองค์ และจะได้รับการทรงนำจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ คุณจึงพร้อมที่จะศึกษาพระคำของพระเจ้า

“พระเจ้าทรงเป็นวิญญาณ และผู้ที่นมัสการพระองค์ ต้องนมัสการพระองค์ด้วย [การทรงนำจากการประกอบด้วย] พระวิญญาณและความจริง [หลักคำสอนพระคัมภีร์]” (ยอห์น 4: 24)

ถ้าหาก你不เชื่อในองค์พระเยซูคริสต์เจ้า ว่าทรงเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของคุณ ประเด็นสำคัญไม่ใช่การสารภาพบาป เพราะคุณจำเป็นต้องเชื่อในพระเยซูคริสต์เจ้าก่อนที่จะได้รับการยกโทษจากบาปที่เคยทำมา

“ผู้ที่วางใจในพระบุตรก็มีชีวิตนิรันดร์ ผู้ที่ไม่เชื่อฟังพระบุตรก็จะได้เห็นชีวิต แต่พระพิโรธของพระเจ้าตกอยู่กับเขา” (ยอห์น 3:36)

เพราะว่าพระวาระของพระเจ้านั้นไม่ตายและทรงพลานุภาพอยู่เสมอ คมยิ่งกว่าดาบสองคมใดๆ แทงทะลุกระทั่งจิตใจ และวิญญาณของมนุษย์จะสามารถแยกออกจากกันได้ และข้อกระดูกและไข่มັນในกระดูกก็สามารถแยกออกจากกันได้ (ฮีบรู 4:12)

พระคัมภีร์ทุกตอนได้รับการดลใจ จากพระเจ้า และเป็นประโยชน์ในการสอน การ ตักเตือนว่ากล่าว การปรับปรุงแก้ไขคนให้ดี และการอบรมในทางธรรม เพื่อให้คน ของพระเจ้าจะพรักพร้อมที่จะกระทำการดีทุกอย่าง (2 ทิโมธี 3:16-17)

จงอุตส่าห์สำแดงตนว่าได้ทรงพิสูจนแล้ว เป็นคนงานที่ไม่ต้องอาย ใช้พระวจนะ แห่งความจริงอย่างถูกต้อง (2 ทิโมธี 2:15)

การอธิษฐาน (PRAYER)

ระบบการสื่อสารของพระเจ้า

พระเจ้าทรงสื่อสารกับมนุษย์ผ่านทางพระคำของพระองค์ และทรงประทานการ อธิษฐานแก่ผู้เชื่อในพระคริสต์ เพื่อมนุษย์สามารถสื่อสารกับพระองค์ได้ เมื่อผู้เชื่อได้ อธิษฐาน เขากำลังต่อสายตรงถึงห้องพระบัลลังก์ของพระเจ้า เขามีโอกาสและสิทธิ พิเศษที่จะทูลพระองค์ โดยกล่าวการขอพระคุณ, อธิษฐานเพื่อผู้ที่ต้องการความ ช่วยเหลือ และทูลขอสำหรับความต้องการของตน การอธิษฐานเป็นอาวุธที่ทรงพลัง มากที่สุดที่คริสเตียนมีในชีวิตฝ่ายวิญญาณ เราจึงต้องใช้สิ่งที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมนี้ให้ เต็มกำลังที่สุด

“ก่อนที่เขาร้องเรียก เราจะตอบ ขณะที่เขายังพูดอยู่ เราจะฟัง” (อิสยาห์ 65:24)

ตั้งแต่อดีตกาลด้วยความสัตย์ของพระเจ้า พระองค์ทรงทราบทุกคำ อธิษฐานของผู้เชื่อทุกคน และทรงจัดเตรียมคำตอบไว้ให้ ถึงแม้พระองค์ทรงสามารถฟัง และสามารถตอบทุกคำอธิษฐานของเราได้ แต่สุดท้ายความสัตย์, ความชอบธรรม, ความยุติธรรม และพระคุณของพระองค์เป็นสิ่งที่กำหนดผลของการอธิษฐานของเรา เมื่อผู้เชื่อได้เข้าใจถึงพระลักษณะของพระเจ้า การอธิษฐานของเขาก็คงเกิดผล เพราะ เขาอธิษฐานตรงกับน้ำพระทัยของพระเจ้า

“ข้าพเจ้ารักพระเจ้า เพราะพระองค์ทรงฟังเสียงและคำวิงวอนของ
ข้าพเจ้า พระองค์ทรงเงี่ยพระกรรณฟังข้าพเจ้า เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจะ
ทูลพระองค์ทราบเท่าที่ข้าพเจ้ามีชีวิตอยู่” (สดุดี 116:1-2)

มีการอธิษฐานสองประเภทในข้อพระคัมภีร์สองข้อนี้ การอธิษฐานด้วย “เสียง”
ธรรมชาติของเรา ซึ่งหมายถึงการอธิษฐานประจำวันของเรา และ “คำวิงวอน” ซึ่ง
หมายถึง การอธิษฐานที่หนักแน่น เช่น ในเหตุการณ์ฉุกเฉินหรือสถานการณ์ที่กดดัน
คำว่า “ข้าพเจ้าจะทูลพระองค์” ได้นัยว่ามีการออกเสียง แต่เราไม่จำเป็นต้องออกเสียง
เมื่อเราอธิษฐานก็ได้ แค่นึกคำอธิษฐานขึ้นมาในจิตใจก็เหมือนกัน

การอธิษฐานต้องอาศัยความเชื่อ, การเชื่อฟังต่อพระคำของพระองค์ และความ
มั่นใจว่าพระเจ้าทรงฟังคำอธิษฐานของเรา เมื่อเราได้อธิษฐานไปแล้ว เราจึงจะรอคอย
คำตอบจากพระองค์ด้วยความสงบสุขในจิตใจ การดำเนินชีวิตด้วยความเชื่อเป็นระบบ
พื้นฐานในการประยุกต์พระสัญญาของพระเจ้าด้วยความเชื่อ และนำมาใช้กับ
เหตุการณ์ที่เรากำลังเผชิญอยู่เพื่อจะมีสันติสุขในทุกๆ สถานการณ์ (ฮีบรู 4:1-2)
ความสัมพันธ์ระหว่างการอธิษฐาน และการดำเนินชีวิตด้วยความเชื่อถูกบันทึกไว้เป็น
พระสัญญาในพระคัมภีร์:

“สิ่งสารพัดซึ่งท่านอธิษฐานขอด้วยความเชื่อ ท่านจะได้” (มัทธิว 21:22)

“เหตุฉะนั้นเราบอกท่านทั้งหลายว่า ขณะเมื่อท่านจะอธิษฐานพระเจ้าขอ
สิ่งใด จงเชื่อว่าได้รับ และท่านจะได้รับสิ่งนั้น” (มาระโก 11:24)

ในสองข้อนี้ คำว่า “ด้วยความเชื่อ” หรือ “จงเชื่อว่า...” เป็นการประยุกต์ 2
ขั้นตอนแรกของวิธีการดำเนินชีวิตด้วยความเชื่อ คือการประกอบพระสัญญาของพระเจ้า
ด้วยความเชื่อ และการอธิษฐานด้วยความมั่นใจว่าพระเจ้าทรงฟังและจะทรงตอบ
คำอธิษฐานของคุณ นี่หมายความว่า เมื่อคุณได้ทูลขอพระเจ้าแล้ว คุณจะไม่วุ่น
วายเกี่ยวกับเรื่องนั้นอีกต่อไป สถานการณ์ยิ่งดูหมองหวังมากเท่าไร เรายิ่งควรที่จะ
ตอบสนองด้วยความเชื่อและการอธิษฐานมากเท่านั้น

คริสเตียนบางคนที่กำลังเติบโตฝ่ายวิญญาณอยู่ จะเกิดความกระตือรือร้นที่จะ
ออกไปรับใช้พระเจ้า เขาอาจจะคิดอยู่ว่า “ฉันรู้สึกเห็นคุณค่าที่พระเยซูคริสต์ทรงตาย
แทนฉัน ทรงไถ่บาปและให้ชีวิตนิรันดร์แก่ฉันด้วยความเชื่อ เพราะฉะนั้น ฉันอยากจะรับ

ใช้พระองค์” เขาอาจหางานทำที่โบสถ์ หรือสอนพระคัมภีร์แก่เด็กๆ หรือมีตำแหน่งเป็น คณะกรรมการขององค์กรคริสเตียน หรือเป็นนักประกาศ แต่เนื่องจากมีความปรารถนา สูง เขาอาจมองข้ามการอธิษฐานซึ่งเป็นพันธกิจที่จำเป็นมากในการรับใช้พระเยซูคริสต์ และคริสต์จักรของพระองค์

มีผู้เชื่อหลายคนซึ่งมักจะใช้การอธิษฐานอย่างไม่ถูกต้อง หรือใช้เพื่อจะหา ผลประโยชน์เข้าตนเอง บางคนก็อธิษฐานเฉพาะเวลาที่มีปัญหา เขาอาจสัญญาต่อพระเจ้าว่า “หากพระองค์ช่วยลูกให้พ้นจากปัญหานี้ ลูกจะเป็นคริสเตียนที่ดี จะถวายทรัพย์ มากขึ้น และจะรับใช้พระองค์มากขึ้น” อย่างไรก็ตาม เราไม่ควรทำการอธิษฐานให้ กลายเป็นการติดสินบนหรือการขู่กรรโชกพระเจ้า แต่เราต้องรู้จักที่จะอธิษฐานตามน้ำ พระทัยของพระองค์

หากผู้เชื่อต้องการอธิษฐานตามน้ำพระทัยของพระเจ้า เขาจำเป็นต้องรู้ว่าน้ำ พระทัยของพระองค์เป็นอย่างไร การอธิษฐานเป็นสิทธิพิเศษที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมให้ เรา เพื่อเราจะสามารถดำเนินชีวิตตามน้ำพระทัย, พระประสงค์ และแผนการของ พระองค์ และเพื่อเราจะสามารถใช้ฤทธานุภาพของพระเจ้าในขณะที่เรายังอยู่บนโลก ด้วยการอธิษฐานผู้เชื่อที่กำลังโตหรือที่โตแล้วได้แสดงความอ่อนแอและความถ่อมใจ ของเขาออกมาพร้อมกับการรู้คุณค่า และการสะท้อนพระคุณของพระเจ้า (Grace orientation) และเป็นการแสดงว่าเขาได้พึ่งพาพระเจ้าอย่างที่สุด

การเข้าสู่ห้องบัลลังก์

“ฉะนั้นขอให้เราทั้งหลาย จงมีใจกล้าเข้ามาถึงพระที่นั่งแห่งพระคุณ เพื่อ เราจะได้รับพระเมตตา และจะได้รับพระคุณที่จะช่วยเราในขณะนี้ ต้องการ” (ฮีบรู 4:16)

เนื่องจากพระเยซูคริสต์ ผู้ทรงเป็นมหาปุโรหิตของเรา ได้ “ผ่านฟ้าสวรรค์” ไปยัง สวรรค์ชั้นที่สาม (ฮีบรู 4:14; 2 โครินธ์ 12:2) และทรงประทับอยู่ที่เบื้องขวาพระหัตถ์ของ พระบิดาแล้ว ซึ่ง ณ ที่นั่นพระองค์ทรงกำลังอธิษฐานเพื่อเรา เราจึงสามารถเข้าเฝ้าพระ บิดาที่พระที่นั่งแห่งพระคุณด้วยใจกล้า เมื่อเราได้อธิษฐาน พระองค์ทรงฟังคำของเรา *ในทันที*

คุณเคยพิจารณาถึงระยะทางในการไปถึงพระบัลลังก์ของพระองค์บ้างไหม? และคุณเคยคิดถึงความเร็วของคำอธิษฐานของเราบ้างหรือเปล่า? แสงไปด้วยความเร็ว

เกือบ 3 แสนกิโลเมตรต่อวินาที หรือ 9.6 ล้านล้านกิโลเมตรต่อปี แสงจากดวงอาทิตย์ใช้เวลา 8 นาทีในการเดินทางมายังโลก จากดาวโปรคซีมา เซนทอรี ซึ่งเป็นดาวที่ใกล้ที่สุดกับโลกใช้เวลามากกว่า 4 ปี

กลุ่มดาวที่ใกล้ที่สุดซึ่งเราสามารถมองเห็นด้วยตาเปล่าคือ แอนโดรเมดา เนบิวลา หากคืนนี้คุณมองเห็นแสงจากกลุ่มดาวแอนโดรเมดา เนบิวลา คุณกำลังมองแสงที่เดินทางมาจากที่นั่นเป็นเวลาสองล้านปีแล้ว และเดินทางด้วยความเร็วเกือบ สิบ ล้านล้านกิโลเมตรต่อปี นั่นหมายความว่ากลุ่มดาวนั้นอยู่ห่างจากโลก สองล้านล้านล้านกิโลเมตร มันจึงยากมากที่จะคิดว่าห้องบัลลังก์ของพระเจ้านั้นไกลเพียงไร บางทีอาจไกลถึง ร้อยล้าน หรืออาจเป็นหลายล้านล้านปีแสงก็ได้! เราไม่สามารถรู้ได้อย่างแน่ชัด แต่เรารู้ได้ว่า คำอธิษฐานของเราเดินทางไกลแสนไกลในทันที

เมื่อคุณได้อธิษฐาน คุณกำลังใช้ระบบซึ่งพระเจ้าทรงจัดตั้งระบบไว้ให้ เมื่อคุณได้ทูลว่า “พระบิดา” คำอธิษฐานของคุณเข้าถึงห้องบัลลังก์แห่งพระคุณในทันที การที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมการอธิษฐานไว้เพื่อเรา ไม่ได้เป็นสิ่งที่เราสมควรจะได้รับ แต่เป็นของขวัญซึ่งพระเจ้าทรงประทานให้แก่เราด้วยพระคุณ

พระบัญชาเกี่ยวกับการอธิษฐาน

การอธิษฐานมีส่วนในชีวิตฝ่ายวิญญาณของผู้เชื่อทุกคนในทุกยุคทุกสมัยแห่งประวัติศาสตร์ของมนุษย์ ทั้งพระคัมภีร์เดิม และพระคัมภีร์ใหม่มีพระบัญชาเกี่ยวกับการอธิษฐาน พระคัมภีร์เดิมได้เปิดเผยว่า การอธิษฐาน เป็นส่วนสำคัญในชีวิตฝ่ายวิญญาณของชนชาติอิสราเอล (อพยพ 33:13; กันดารวิถี 12:13; เฉลยธรรมบัญญัติ 4:7; 1 ซามูเอล 7:5; 1 พงศกษัตริย์ 8:29-30; 2 พงศาวดาร 6:34-35; สดุดี 5:2) ในพระธรรมเยเรมีย์เราเห็นถึงความจำเป็นของการอธิษฐาน:

“แล้วเจ้าจะทูลขอต่อเรา และมาอธิษฐานต่อเรา และเราจะฟังเจ้า” (เยเรมีย์ 29:12)

ในยุคแห่งการเสด็จมาบังโลกของพระเยซูคริสต์ พระองค์เองทรงบัญชาให้ผู้เชื่ออธิษฐาน

“จงขอแล้วจะได้ จงหาแล้วจะพบ จงเคาะแล้วจะเปิดให้แก่ท่าน” (มัทธิว 7:7)

ในข้อนี้เราเห็นถึงการอธิษฐาน 3 อย่าง

- (1) ‘ขอ’ หมายถึงการอธิษฐานประจำวัน ซึ่งควรเป็นเรื่องธรรมดา
- (2) ‘หา’ คือการอธิษฐานขอพระเจ้าทรงช่วยนำทาง
- (3) ‘เคาะ’ คือการอธิษฐานอย่างหนักแน่น เป็นการวิงวอนต่อพระองค์

พระบัญชาที่เกี่ยวกับชีวิตแห่งการอธิษฐานสำหรับผู้เชื่อในยุคคริสต์จักรนั้นอยู่ใน
พระธรรม 1 เธสะโลนิกา 5:17

“จงอธิษฐานอย่างสม่ำเสมอ” (1 เธสะโลนิกา 5:17)

การอธิษฐานอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง (Prevailing prayer) เป็นเครื่องมือที่มีเกิดผลอย่างมหาศาล ซึ่งพระเจ้าทรงประทานแก่เราเพื่อเราจะสามารถเผชิญกับความจำเป็น การทนทุกข์ การทดลองใจ การทดสอบ และปัญหาต่างๆ ของชีวิตซึ่งเกินกว่าที่คำบัญชา และหลักคำสอนพระคัมภีร์จะสามารถแก้ไขได้ การดำเนินชีวิตตามพระบัญญัติและการนำหลักคำสอนพระคัมภีร์นำมาใช้ต่อสถานการณ์ของเราสามารถแก้ไขปัญหามากมาย แต่ยังมีกรณีอีกมากมายที่พระคำของพระองค์ไม่ได้ระบุการแก้ไขปัญหาย่างเจาะจง ซึ่งในสถานการณ์นั้นพระเจ้าทรงปรารถนาให้เราอธิษฐาน การอธิษฐาน อย่างสม่ำเสมอ และต่อเนื่องได้ก่อเกิดผลที่เราอาจคาดไม่ถึง

เมื่อกองทัพบกทหารต้องการที่บุกเข้าหาศัตรูเพื่อเอาชนะชนะ การระดมยิงปืนใหญ่กันทางเป็นสิ่งที่สำคัญมาก ในอดีตมีทหารที่ต้องเสียชีวิตมากมาย โดยไม่จำเป็นเพราะขาดการป้องกันจากการระดมยิง จุดอ่อนที่สังเกตได้อย่างชัดเจนของคริสต์จักรในปัจจุบันคือ การขาดการระดมการอธิษฐานอย่างต่อเนื่อง คริสต์จักรต้องการผู้เชื่อที่เป็นอธิษฐานอย่างสัตย์ซื่อ

“สิ่งใดที่ท่านทั้งหลายจะขอในนามของเรา เราจะกระทำสิ่งนั้น เพื่อว่าพระบิดาจะทรงได้รับเกียรติอันยิ่งใหญ่ทางพระบุตร สิ่งใดที่ท่านขอในนามของเรา เราจะกระทำสิ่งนั้น” (ยอห์น 14:13-14)

“ถ้าท่านทั้งหลายเข้าสนิทอยู่ในเรา และถ้อยคำของเราฝังอยู่ในท่านแล้ว ท่านจะขอสิ่งใด ซึ่งท่านปรารถนาที่จะได้สิ่งนั้น” (ยอห์น 15:7)

หลักการพื้นฐานสำหรับการอธิษฐาน

ก่อนที่ผู้เชื่อจะอธิษฐานอย่างมีประสิทธิภาพ เขาจำเป็นต้องรู้จักกฎกติกา หรือ อาจเรียกว่า ระเบียบการที่พระเจ้าทรงตั้งไว้

การอธิษฐาน มีไว้สำหรับผู้เชื่อในพระคริสต์เท่านั้น

“เพราะว่า ท่านทั้งหลายเป็นบุตรของพระเจ้าร่วมในพระเยซู คริสต์โดยความเชื่อ” (กาลาเทีย 3:26)

“แต่ส่วนบรรดาผู้ที่ต้อนรับพระองค์ ผู้ที่เชื่อในพระนามของพระองค์ พระองค์ก็ทรงประทานสิทธิให้เป็นบุตรของพระเจ้า” (ยอห์น 1:12)

มีแต่ผู้ที่เป็สมาชิกในครอบครัวของพระเจ้าด้วยความเชื่อเท่านั้น ที่ได้รับสิทธิ ในการเข้าหาพระเจ้าที่บัลลังก์แห่งพระคุณ และเรียกพระองค์ว่า “พระบิดาในสวรรค์” ยกเว้นในขณะที่ไม่เชื่อจะอธิษฐานยอมรับต่อพระบิดาว่า พระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระ ผู้ช่วยให้ออกของเขา ซึ่งเป็นเวลาที่เขาได้บังเกิดใหม่ เราจำเป็นต้องมีความสัมพันธ์กับ พระองค์ก่อนที่จะเราสามารถอธิษฐานทูลขอพระองค์ได้

พิธีการทูล(Protocol for Prayer)สำหรับการอธิษฐาน

ทุกครั้งที่เราอธิษฐาน เราต้องอธิษฐานต่อพระเจ้าพระบิดา (มัทธิว 6:6,9 ; เอ เฟซัส 5:20); ในพระนามของพระบุตร (ยอห์น 14:13-14) และด้วยฤทธานุภาพของพระ วิญญาณบริสุทธิ์ ที่มาจากการประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ (เอเฟซัส 6:18) ฮีบรู 7:25 ได้บอกว่าพระคริสต์ทรงอธิษฐานเพื่อเราที่พระหัตถ์ขวาของพระบิดา ในโรม 8:26-27 เราได้อ่านว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์กำลังอธิษฐานแทนเราเมื่อเราไม่รู้ว่าจะต้อง อธิษฐานเช่นไรสำหรับสถานการณ์ที่เรากำลังเผชิญอยู่ เนื่องจากทั้งพระบุตรและพระ วิญญาณบริสุทธิ์ทรงอธิษฐานเพื่อเรา เราจึงไม่ได้อธิษฐานทูลต่อพระบุตรและพระ วิญญาณบริสุทธิ์

ความยาวของการอธิษฐาน

การอธิษฐานอย่างยาวนานควรเก็บไว้สำหรับการอธิษฐานส่วนตัว หากคุณจะทำอธิษฐานในกลุ่ม น่าจะทำอธิษฐานสั้นๆ และอย่างเจาะจง โดยทั่วไปแล้วการอธิษฐานในที่ประชุมมีไว้สำหรับตอนต้องขอสิ่งพิเศษและเจาะจง มัทธิว 6:5-7 ได้เน้นประเด็นเหล่านี้

“เมื่อท่านทั้งหลายอธิษฐาน อย่าเป็นเหมือนคนหน้าซื่อใจคด เพราะเขาชอบยืนอธิษฐานในธรรมศาลาและตามถนน เพื่อจะให้คนทั้งปวงได้เห็น เราบอกความจริงแก่ท่านว่า เขาได้รับบำเหน็จของเขาแล้ว ฝ่ายท่านเมื่ออธิษฐานจงเข้าไปในห้องชั้นใน และเมื่อปิดประตูแล้ว จงอธิษฐานต่อพระบิดาของท่านผู้ทรงสถิตอยู่ในที่ลับ และพระบิดาของท่านผู้ทรงเห็นในที่ลับจะทรงโปรดประทานบำเหน็จแก่ท่าน แต่เมื่อท่านอธิษฐานอย่าพูดพล่อยๆ ซ้ำซาก เหมือนคนต่างชาติกระทำเพราะเขาคิดว่าพูดมากหลายคำ พระเจ้าจะทรงโปรดฟัง” (มัทธิว 6:5-7)

ระเบียบการในการอธิษฐานส่วนตัว

การตั้งต้นใหม่ (สารภาพบาป)

“ถ้าเราสารภาพ ['ομολογέω ไฮโมโลเกโอ - กล่าวถึง] บาปของเรา พระองค์ทรงสัตย์ซื่อและเที่ยงธรรม ก็ทรงโปรดยกบาปของเรา และจะทรงชำระเราให้พ้นจากการอธรรมทั้งสิ้น” (1 ยอห์น 1:9)

คำว่า 'ομολογέω (ไฮโมโล-เกโอ) ซึ่งพระคัมภีร์ไทยแปลว่า สารภาพ มีความหมายว่า “บอกชื่อ กล่าวถึง ยอมรับ หรือ รับรอง” ในสมัยพระคัมภีร์ใหม่คำนี้ถูกใช้ในศาลเมื่อผู้ถูกกล่าวหาจะสารภาพถึงความผิดที่เขากระทำไป ในบริบท 1 ยอห์น 1:9 ก็เช่นเดียวกัน เมื่อผู้เชื่อได้กระทำผิดบาปไปแล้ว เขาแค่ต้องกล่าวถึงบาปของเขาต่อพระบิดา นี่คือการตั้งต้นใหม่

การตั้งต้นใหม่เป็นองค์ประกอบแรกและสำคัญที่สุดที่เราต้องคำนึงถึงเมื่อเราอธิษฐานอย่างส่วนตัว หากเรายังอยู่นอกสัมพันธ์ภาพกับพระเจ้า คำอธิษฐานของเราติดอยู่ที่เพดาน

“ถ้าข้าพเจ้าได้บ่มความชั่วไว้ในใจข้าพเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้าคงไม่ทรงสดับ” (สดุดี 66:18)

“ความชั่ว” หรือ การมีธรรมชาติบาปควบคุมจิตใจ เป็นสภาพถูกควบคุมด้วยธรรมชาติบาป คือ อยู่นอกสัมพันธ์ภาพกับพระเจ้า และปราศจากการประคบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ การตั้งต้นใหม่เป็นการทรงจัดเตรียมจากพระเจ้าด้วยพระคุณ เพื่อเราจะสามารถเข้าสู่สัมพันธ์ภาพกับพระเจ้าอีกครั้งหนึ่ง เมื่อคุณได้กล่าวถึงบาปของคุณต่อพระบิดา พระองค์ทรงโปรดยกการกระทำผิดบาปทุกประการ พระวิญญาณบริสุทธิ์ จะทรงประคบ (ทรงควบคุม) จิตใจของคุณอีกครั้ง และมีสัมพันธ์ภาพกับพระเจ้าต่อไป

ตอนนี้ พระเจ้าจะทรงฟังคำอธิษฐานของคุณเพราะคุณไม่ได้บ่มความชั่วไว้ในใจคุณแล้ว การสารภาพบาปเป็น การอธิษฐาน เพียงอย่างเดียวที่พระเจ้าจะทรงฟังจากเรา เมื่อเราอยู่นอกสัมพันธ์ภาพกับพระองค์ ถ้าคุณให้ความสำคัญแก่เรื่องนี้เมื่อคุณเริ่มเข้าสู่ การอธิษฐาน คุณจะได้รับการสดับฟังจากพระบิดา และสามารถปฏิบัติตามพระบัญชาที่ว่า “จงอธิษฐานอย่างสม่ำเสมอ”(1 เธสะโลนิกา 5:17)

การขอบพระคุณ

“จงข่มขื่นนมัสการอธิษฐาน จงเฝ้าระวังอยู่ในงานนั้นด้วยขอบพระคุณ” (โคโลสี 4:2)

การขอบพระคุณเป็นส่วนหนึ่งของการอธิษฐานส่วนตัวซึ่งเป็นการนมัสการพระเจ้า (เอเฟซัส 5:20) การขอบพระคุณ (และการนมัสการ) เป็นสิ่งที่ต้องรับแรงจูงใจจากความรักส่วนตัวที่คุณมีต่อพระองค์ การขอบพระคุณเป็นการสำนึกถึงคุณค่าสำหรับสิ่งที่พระองค์ทรงโปรดเตรียมให้คุณ เมื่อคุณรู้จักและรักพระองค์มากขึ้น และเห็นคุณค่าในสิ่งที่พระองค์ทรงกระทำให้คุณ คุณจะนมัสการพระองค์ด้วยท่าทีที่ขอบพระคุณมากยิ่งขึ้น

“จงขอบพระคุณในทุกกรณี เพราะนี่แหละเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้า ซึ่งปรากฏอยู่ในพระเยซูคริสต์เพื่อท่านทั้งหลาย” (1 เธสะโลนิกา 5:18)

คำว่า “ในทุกกรณี” หมายถึงคุณจะต้องขอบพระคุณพระเจ้าสำหรับสิ่งเลวร้ายที่จะมาถึงคุณ ไม่ใช่สิ่งดีๆ เท่านั้น “สิ่งสารพัด” ได้เตือนเราให้ระลึกถึงสิ่งฝ่ายวิญญาณที่

พระเจ้าทรงจัดเตรียมให้เรา (เช่น ความรอด และ ทรัพยากรฝ่ายวิญญาณต่างๆ) ไม่ใช่สำหรับเรื่องฝ่ายโลกเท่านั้น

การอธิษฐานที่จะขอขอบพระคุณและการชำระอาหารให้สะอาดเป็นการแสดงความขอบคุณสำหรับการทรงเลี้ยงดูประจำวัน (Logistical grace) อาหารอาจมีของสกปรกในนั้น แต่หากผู้เชื่อได้ใช้การอธิษฐานต่อไปอย่างถูกต้อง ก็เป็นการรับรองว่าจะไม่เกิดภัยจากการรับประทานอาหารนั้น

“ด้วยว่าสิ่งสารพัดซึ่งพระเจ้าได้ทรงสร้างไว้นั้นเป็นของดี ถ้าแม้บริโภคด้วยขอบพระคุณ ก็ไม่ห้ามเลยสักสิ่งเดียว เพราะว่าสิ่งเหล่านั้นเป็นของที่รับการชำระไว้แล้ว” (1 ทิโมธี 4:4-5)

การอธิษฐานวิงวอนเพื่อผู้อื่น (Intercession)

“จงอธิษฐานและวิงวอนทุกอย่าง โดย[ฤทธิ์เดชแห่ง]พระวิญญาณทุกเวลา ทั้งนี้จงระวังตัวด้วยความเพียร และด้วยการวิงวอนเพื่อธรรมิกชนทุกคน และอธิษฐานเพื่อข้าพเจ้าด้วย เพื่อจะทรงประทานให้ข้าพเจ้ามีคำพูดและเกิดใจกล้าประกาศและสำแดงข้อลับลึกแห่งข่าวประเสริฐได้” (เอเฟซัส 6:18-19)

เพื่อที่จะจัดการต่อเรื่องนี้อย่างง่ายขึ้น ผมขอแนะนำให้เขียนรายชื่อผู้ที่คุณต้องการอธิษฐานเพื่อ

การอธิษฐานเพื่อผู้อื่นต้องแยกเป็นสองประเภท คือ ผู้ที่เชื่อ และ ผู้ที่ไม่เชื่อ เมื่อคุณอธิษฐานเพื่อผู้ที่ไม่เชื่อ จงอธิษฐานเพื่อความรอดของเขาเป็นหลัก (โรม 10:1) คุณไม่สามารถให้พระเจ้าบังคับความคิดของผู้อื่น ให้เชื่อในพระเยซูคริสต์ได้ แต่เราสามารถขอพระองค์ให้เขาเห็นหรือฟังอะไรที่เกี่ยวกับพระกิตติคุณ หรือส่งคนไปอธิบายพระกิตติคุณอย่างถูกต้องให้เขาฟัง เพื่อเขาจะตัดสินใจเชื่อในพระเยซูให้พระองค์เป็นผู้ช่วยให้รอดของเขา คุณสามารถอธิษฐานขอโอกาสที่จะประกาศกับคนที่คุณรู้จัก ในขณะที่พระเยซูคริสต์ทรงถูกตรึงไว้บนไม้กางเขน พระองค์ทรงเป็นตัวอย่างที่ดีที่สุดในเรื่องการอธิษฐานเพื่อผู้ที่ไม่เชื่อให้แก่เรา

“โอพระบิดาเจ้าข้า ขอโปรดอภัยโทษเขา เพราะว่าเขาไม่รู้ว่าเขาทำอะไร” (ลูกา 23:34)

ส่วนการอธิษฐานเพื่อผู้เชื่อ คุณสามารถแยกประเภทผู้คนที่คุณอธิษฐานได้อย่างเช่น ผู้ที่ได้รับของประทานฝ่ายวิญญาณในการสื่อสารพระคำของพระเจ้า เช่น ศิษยาภิบาล-ผู้สอนพระคัมภีร์ ผู้ประกาศ และ มิชชันนารี หากเปรียบกับจำนวนผู้เชื่อทั้งหมดที่มีอยู่ ก็มีผู้เชื่อไม่กี่คนซึ่งมีของประทานเช่นนี้ แต่ผู้เชื่อทุกคนรับหน้าที่เป็นผู้รับใช้ของพระเจ้าตลอดเวลา และสามารถมีส่วนร่วมด้วยพันธกิจของผู้สื่อสารพระกิตติคุณ และหลักคำสอนพระคัมภีร์โดยอธิษฐานเผื่อเขาอย่างต่อเนื่อง (กิจการ 12:5) จงอธิษฐานเพื่อผู้ที่มีตำแหน่งในคริสตจักร จงอธิษฐานเพื่อผู้ที่ทำงานกับคริสตจักร จงอธิษฐานเพื่อผู้ที่เจ็บป่วยอยู่ จงอธิษฐานเพื่อพันธกิจเผยแพร่ข่าวประเสริฐและเผยแพร่หลักคำสอนพระคัมภีร์ จงอธิษฐานเพื่อพันธกิจเด็กและเยาวชน จงอธิษฐานเพื่อผู้ที่คุณรักและเพื่อนๆ (กิจการ 21:5) จงอธิษฐานเพื่อกองทัพทหารซึ่งช่วยปกป้องประเทศชาติจากศัตรู, ตำรวจ และดับเพลิง

และคุณได้รับคำบัญชาที่จะอธิษฐานเพื่อผู้ที่แสวงผลประโยชน์จากคุณหรือต้องการที่จะทำลายหรือทำร้ายคุณ ไม่ว่าเขาเป็นผู้เชื่อ หรือผู้ที่ไม่เชื่อ

“จงอวยพรแก่คนที่แข่งด่าทอ จงอธิษฐานเพื่อคนที่เคียดแค้น”
(ลูกา 6:28; มัทธิว 5:44)

มีแต่ผู้เชื่อซึ่งได้พัฒนาความรักไม่ส่วนตัวต่อเพื่อนมนุษย์ซึ่งจะสามารถปฏิบัติตามพระข้อพระคัมภีร์นี้ได้ แทนที่จะบ่มความรู้สึกขมขื่นไว้ในใจ คุณสามารถฝากเรื่องนั้นให้กับพระเจ้าผ่านการอธิษฐาน

คุณได้รับคำบัญชาที่จะอธิษฐานเพื่อประเทศชาติและผู้นำประเทศ โมเสสได้ทูลต่อพระเจ้าด้วยคำอธิษฐานที่ยิ่งใหญ่ (อพยพ 32:11-13; กันดารวิถี 14:13-19) การอธิษฐานเพื่อประเทศเช่นนี้ได้ช่วยกู้ประเทศเจ้าจำนง (client nation) ซึ่งได้เสื่อมทรามไปและกำลังถูกการติสอนจากพระเจ้า

“ถ้าประชากรของเราผู้ซึ่งเขาเรียกกันโดยชื่อของเรานั้นจะถ่อมตัวลง และอธิษฐานและแสวงหาหน้าของเรา และหันเสียจากทางชั่วของเขา เราก็จะฟังจากสวรรค์ และจะให้อภัยแก่บาปของเขาและจะรักษาแผ่นดินของเขาให้หาย” (2 พงศาวดาร 7:14)

สำหรับประเทศเจ้าจำนงที่กำลังเสื่อมทราม ไม่มีทางรอดได้นอกจากอาศัยพลังแห่งการอธิษฐานอย่างต่อเนื่องและเจาะจง

การอธิษฐานวิงวอนเพื่อตนเอง (Petition)

ถึงแม้ผมได้เรียงการอธิษฐานประเภทนี้เป็นประเภทสุดท้าย แต่นั่นไม่ได้หมายความว่า เป็นสิ่งมีความสำคัญน้อยไปกว่าประเภทอื่น เราทุกคนมีความจำเป็นของเรา ไม่อย่างใดก็อย่างหนึ่ง

ปัญหาและความจำเป็นส่วนมากจะมีการแก้ไขโดยการประยุกต์หลักคำสอนพระคัมภีร์มาใช้ในสถานการณ์ ดังนั้น คุณไม่ควรอธิษฐานเผื่อสิ่งนั้น อย่างเช่น เราทุกคนได้รับการประคบด้วยพระวิญญาณผ่านการกล่าวถึงบาปของเราต่อพระบิดา คุณจึงอย่าหมิ่นประมาทพระเจ้าโดยขอรับ “ขอพระองค์ทรงเติมข้าพระองค์ให้เต็มด้วยพระวิญญาณ” เพราะว่าพระองค์จะทรงครอบครองคุณได้ทุกครั้งที่ทำตามระเบียบการของ 1 ยอห์น 1:9 การอธิษฐานวิงวอนเพื่อตนเอง มีไว้สำหรับกรณีที่ไม่มีการแก้ไขโดยตรงจากพระเจ้า ในกรณีเช่นนี้ “จงมีใจกล้าเข้ามาถึงพระที่นั่งแห่งพระคุณ” (ฮีบรู 4:16)

เมื่อคุณได้เรียนหลักคำสอนพระคัมภีร์และเติบโตขึ้นเป็นผู้เชื่อที่โตฝ่ายวิญญาณแล้ว คุณจะเข้าใจถึงเขตจำกัดและโอกาสพิเศษที่คุณมีในชีวิตอธิษฐานของคุณ เมื่อคุณได้เติบโตแล้ว การอธิษฐานวิงวอนเพื่อตนเองจะลดน้อยลง ในขณะที่การอธิษฐานเพื่อผู้อื่นจะมีพลังและเกิดผลมากยิ่งขึ้น

สาเหตุที่พระเจ้าไม่สดับฟังคำอธิษฐาน

มีสาเหตุหลายอย่างที่พระเจ้าไม่สดับฟังคำอธิษฐาน ซึ่งทั้งหมดนั้นได้เกี่ยวข้องกับ ความบาปและข้อผิดพลาดในชีวิตฝ่ายวิญญาณของผู้เชื่อ

ขาดความเชื่อ

การขาดความเชื่อเป็นอุปสรรคซึ่งจะกีดกันผลของการอธิษฐาน ความบาปทางความคิด เช่น ความกลัวและความกังวล ได้ยับยั้งความเชื่อและความสามารถในการนำวิธีการดำเนินชีวิต (faith rest drill) มาประยุกต์ใช้ต่อสถานการณ์ของคุณ

“อย่าทุกข์ร้อนในสิ่งใดๆ เลยแต่จงทูลเรื่องความปรารถนาของท่านทุก
อย่างต่อพระเจ้า ด้วยการอธิษฐาน การวิงวอนกับการขอบพระคุณ”
(ฟิลิปปี 4:6)

เมื่อคุณได้ฝากเรื่องของคุณไว้กับพระเจ้าแล้ว คุณจะต้องเชื่อและวางใจว่าพระองค์จะ
ทรงประทานสิ่งนั้นให้

แรงจูงใจที่ผิดพลาด

พระเจ้าจะไม่ทรงฟังคำอธิษฐานของผู้เชื่อที่ขอด้วยแรงจูงใจที่ผิด หากเขา
ปรารถนาที่จะตอบสนองความต้องการฝ่ายเนื้อหนัง เขากำลังขัดกับพระประสงค์ของ
พระเจ้า

“ท่านขอและไม่ได้รับเพราะท่านขอ [ด้วยแรงจูงใจ] ที่ผิด โดยหวังได้ไป
เพื่อสนองกิเลสตัณหาของท่าน” (ยากอบ 4: 3)

ขาดความเมตตากรุณา

การไม่เอาใจใส่หรือการทำโหดร้ายต่อเพื่อนมนุษย์ได้กีดกันผลของการ
อธิษฐาน แต่ถ้าหากผู้เชื่อได้ความรักพัฒนาความรักไม่ส่วนตัวต่อเพื่อนมนุษย์แล้ว เขา
จะมีความเมตตากรุณาต่อเพื่อนมนุษย์ ถึงแม้จะเป็นคนที่ชั่วร้ายและเลวทรามที่สุด

“บุคคลผู้อดทนไม่ฟังเสียงร้องของคนยากจน ตัวเขาเองจะร้องและไม่มีใครได้ยิน”
(สุภาษิต 21:13)

ครอบครัวไม่สงบสุข

ผู้เชื่อหลายคนคิดไม่ถึงว่า นี่จะเป็นสาเหตุหนึ่งที่จะกีดกันผลของการอธิษฐาน:

“ท่านทั้งหลายที่เป็นสามีก็เช่นกัน จงอยู่กับภรรยาด้วยความเข้าใจใน
เธอ จงให้เกียรติแก่ภรรยา เพราะเป็นเพศที่อ่อนแอกว่าและเพราะท่าน

ทั้งสองได้รับชีวิตอันเป็นพระคุณเป็นมรดก เพื่อว่าคำอธิษฐานของท่าน
จะไม่มีอุปสรรคขัดขวาง” (1 เปโตร 3:7)

ฝ่ายสามีรับคำบัญชาที่จะเข้าใจ (รู้จัก) ภรรยาของตน ซึ่งมีพื้นฐานจาก หลักคำ
สอนพระคัมภีร์ หากสามีพลาดที่จะรับผิดชอบต่อครอบครัว และภรรยาได้เถียงเขา
ความขมขื่นและบาปทางความคิดอื่นๆ จะทำลายชีวิตอธิษฐานของทั้งสองคน

ความเย่อหยิ่งหรือความคิดว่าตนชอบธรรม

ความเย่อหยิ่ง หรือ ความจองหอง เป็นบาปแรกของซาตาน (อิสยาห์ 14:12-14;
เอเสเคียล 28:14-17) และเป็นรากฐานของความบาปทางความคิดซึ่งผลักดันความชั่ว
หลายรูปแบบในจิตใจของผู้เชื่อ ความเย่อหยิ่งเป็นสาเหตุหลักของการผิดพลาด ไม่ใช่
แค่ในการอธิษฐานเท่านั้น แต่รวมถึงชีวิตฝ่ายวิญญาณโดยทั่วไปด้วย

“เขาร้องทุกข์ ณ ที่นั่น แต่พระองค์มิได้ทรงตอบ เหตุความเย่อหยิ่งของ
คนชั่ว แน่ละ พระเจ้ามิได้ฟังเสียงลมๆ แล้งๆ และองค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์
ก็มิได้ทรงนับถือเสียงนั้น” (โยบ 35:12-13)

ผู้เชื่อที่มักคิดว่ากิจกรรมและความต้องการของเขามีความสำคัญมากกว่าเวลา
ที่เขาใช้ในการอธิษฐานต่อหน้าบัลลังก์แห่งพระคุณ เขาเป็นคนที่เย่อหยิ่งจองหอง

พลาดที่จะขอตามพระประสงค์ของพระเจ้า

ประสิทธิภาพในการอธิษฐานของผู้เชื่อได้เกี่ยวข้อกับความรู้ความเข้าใจถึงน้ำ
พระทัย และพระประสงค์ของพระเจ้าโดยตรง

“และนี่คือความมั่นใจที่มีต่อพระองค์ คือถ้าเราทูลขอสิ่งใดที่เป็นพระประสงค์ของ
พระองค์ พระองค์ก็ทรงโปรดฟังเรา” (1 ยอห์น 5:14)

เนื่องจากผู้เชื่อที่ยังไม่เติบโตยังไม่รู้จักน้ำพระทัยของพระเจ้า เขาจึงจะไม่ค่อย
ได้อธิษฐานตามน้ำพระทัยของพระองค์ อย่างไรก็ตาม เมื่อผู้เชื่อได้เติบโตมากขึ้น การ
อธิษฐานของเขาจะเกิดผลมากยิ่งขึ้นตามไปด้วย

ไม่เชื่อฟังพระเจ้า

ผู้เชื่อที่ไม่เชื่อฟังต่อพระบัญชาของพระเจ้าจะไม่เห็นผลจากการอธิษฐานของเขา

“และเราขอสิ่งใดๆ เราก็ได้สิ่งนั้นๆ จากพระองค์เพราะเราประพฤติตามพระบัญญัติของพระองค์ และปฏิบัติตามชอบพระทัยพระองค์” (1 ยอห์น 3:22)

ไม่ได้ประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

ไม่ว่าผู้เชื่อมีท่าทีที่อ่อนน้อม หรือกระตือรือร้นเพื่อพระเจ้า มีศีลธรรม, คุณธรรม และจริงใจกับผู้อื่นแค่ไหน แต่ถ้าหากเขาไม่ได้ประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ เขาไม่มีสัมพันธภาพกับพระเจ้าพระบิดา และพระองค์จะไม่ทรงสดับฟังคำอธิษฐานของเขา เพราะฉะนั้นการสารภาพบาปต้องมาก่อน การอธิษฐาน ทุกครั้ง

“จงอธิษฐานและวิงวอนทุกอย่างโดย [ฤทธานุภาพแห่ง] พระวิญญาณทุกเวลา” (เอเฟซัส 6:18ก)

กิเดโอนและ “หมายสำคัญ” แห่งชนแกะ

ในช่วงประวัติศาสตร์ของผู้วินิจฉัย ในศตวรรษที่ 12 ก่อนพระคริสต์เสด็จมา พระผู้เป็นเจ้าทรงใช้ชาวมีเดียนเพื่อทดสอบชนชาติอิสราเอล เพราะเขาได้ทำความชั่วร้าย ในสายพระเนตรของพระเจ้า (ผู้วินิจฉัย 6:1) ชาวมีเดียนมานุกรทุกปี เป็นเวลา 7 ปี ติดต่อกันในฤดูเก็บเกี่ยว ชาวมีเดียนได้เผา ปล้น และปล่อยให้บุตรอิสราเอลต้องอดยาก

“เพราะว่าคนอิสราเอลหว่านพืชเมื่อไร คนมีเดียนและคนอามาเลข และชาวตะวันออกก็ขึ้นมาสู้รบกับเขา พวกอิสราเอลจึงตกต่ำลงมากเพราะคนมีเดียน คนอิสราเอลก็ร้องทุกข์ถึงพระผู้เป็นเจ้าขอให้ทรงช่วยเหลือ” (ผู้วินิจฉัย 6:3-6)

พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงฟังการร้องขอของเขา และได้เลือกกิเดโอนที่จะนำการปลดปล่อยมาถึงชนชาติอิสราเอล

“ฝ่ายทูตของพระผู้เป็นเจ้ามานั่งอยู่ที่ใต้ต้นก่อกที่ตำบลโอฟราห์ ซึ่งเป็นของโยอาชตระกูลอาบีเยเซอร์ ฝ่ายกิเดโอนบุตรของท่านกำลังนวดข้าวสาเลอยู่ภายในบ่อย่ำอย่างงุ่นเพื่อซ่อนให้พ้นตาคนมีเดียน” (ผู้วินิจฉัย 6:11)

“ฝ่ายทูตของพระผู้เป็นเจ้า” คือพระเยซูคริสต์ ในฐานะเป็นผู้เดียวในตรีเอกานุภาพซึ่งสำแดงพระองค์เองต่อมนุษย์ (ยอห์น 1:18) ข้อนี้ได้ทำให้เราเห็นภาพที่น่าสนใจมาก บ่อย่ำอย่างงุ่นนั้นเป็นหลุมใหญ่ซึ่งกิเดโอนกำลังแอบซ่อนข้าวมีเดียน นี่ไม่ใช่ท่าทีของนักสู้ที่กล้าหาญ แต่ก็ที่น่าสนใจในสิ่งที่พระเยซูตรัสต่อเขาในข้อต่อไป “พระผู้เป็นเจ้าทรงสถิตอยู่กับเจ้า โอ เจ้าบุรุษผู้กล้าหาญ” ในตอนนี้กิเดโอนเป็นคนขี้ขลาดขนานแท้ เขา กำลังแอบอยู่ในบ่อย่ำอย่างงุ่น พยายามนวดข้าวเพื่อจะมีอะไรกิน และตอนนี้เขาได้รับพระสัญญาว่า “พระผู้เป็นเจ้าทรงสถิตอยู่กับเจ้า” ในตอนหลัง ความเชื่อจะทำให้เขาเป็นบุรุษผู้กล้าหาญที่แท้จริง แต่ตอนนี้เขายังเป็นคนขี้ขลาดอยู่ อันที่จริงแล้ว เขาไม่ได้เชื่อในพระสัญญานั้นเลย

“กิเดโอนจึงทูลท่านผู้นั้นว่า “ท่านเจ้าข้า ถ้าพระผู้เป็นเจ้าทรงสถิตอยู่กับพวกเราแล้ว ไฉนเหตุเหล่านี้จึงเกิดขึ้นแก่เราเล่า และการอัศจรรย์ต่างๆ ของพระองค์ซึ่งปู่ย่าตายายเคยเล่าให้เราฟังว่า ‘พระผู้เป็นเจ้ายกย่องเราออกจากอียิปต์มิใช่หรือ’ แต่สมัยนี้พระเจ้าทรงทอดทิ้งเราเสียแล้ว และทรงมอบเราไว้ในมือของพวกมีเดียน” (ผู้วินิจฉัย 6:13)

กิเดโอนไม่เข้าใจในสิ่งที่เกิดขึ้นจริงๆ เขาพูดอย่างที่เรามักจะได้ยินบ่อยพอสมควรในปัจจุบันว่า “พระเจ้าปล่อยให้สิ่งนี้เกิดขึ้นกับฉันได้อย่างไร? ทำไมพระองค์ไม่ช่วยฉัน?” กิเดโอนมองข้ามความชั่วที่บุตรอิสราเอลกำลังกระทำอยู่ เพราะเขากำลังคิดด้วยมุมมองของมนุษย์

“และพระผู้เป็นเจ้าทรงหันมาหาเขาตรัสว่า “จงไปช่วยคนอิสราเอลให้พ้นจากเงื้อมมือพวกมีเดียนด้วยกำลังของเจ้านี้แหละ เราใช้เจ้าให้ไปแล้ว มิใช่หรือ” (ผู้วินิจฉัย 6:14)

หลังจากนั้นกิเดโอนพิสูจนให้เห็นอีกว่า เขายังคิดด้วยมุมมองของมนุษย์และไม่สนใจฟังพระสัญญาที่พระองค์ทรงตรัส โดยทูลต่อว่า

“ข้าแต่พระเจ้า ข้าพระองค์จะช่วยอิสราเอลได้อย่างไร ดุเถิด ตระกูลบิดาของข้าพระองค์ต่ำต้อยที่สุดในเผ่ามนัสเสห์ และตัวข้าพระองค์ก็เป็นคนเล็กน้อยที่สุดในครอบครัวของข้าพระองค์” (ผู้วินิจฉัย 6:15ข)

กิเดโอนไม่จำเป็นต้องดูถูกตัวเอง พระผู้เป็นเจ้าทรงทราบว่ามนัสเสห์เป็นเผ่าหนึ่งในอิสราเอลที่ซบถต่ำต้อยที่สุด และกิเดโอนเป็นคนที่ต่ำต้อยที่สุดในครอบครัวที่ยากจน แต่นั่นไม่ได้หมายความว่าพระองค์จะทรงใช้เขาไม่ได้ ถึงมนุษย์ไม่เห็นคุณค่าในคนเช่นนี้ แต่พระเจ้าทรงใช้คนที่ดูเหมือนช่วยทำไม่ได้ คนที่หมดสิ้นหนทาง และคนที่มนุษย์มักจะคิดว่าไม่มีประโยชน์

“พระผู้เป็นเจ้าตรัสกับเขาว่า “แต่เราจะอยู่กับเจ้าแน่ และเจ้าจะได้โจมตีคนมีเดียนอย่างกับตีคนคนเดียว” (ผู้วินิจฉัย 6:16)

กิเดโอนได้รับพระสัญญาจากพระผู้เป็นเจ้าถึงสองครั้งแล้ว แต่ทั้งสองครั้งเขาได้ปฏิเสธที่จะเชื่อในพระสัญญานั้น เพราะขาดความเชื่อ เขาต้องการการรับรองจากพระเจ้า

“เขาก็ทูลพระองค์ว่า “ถ้าบัดนี้ข้าพระองค์เป็นที่พอพระทัยของพระองค์ ขอพระองค์โปรดให้ข้าพระองค์เห็นหมายสำคัญว่า ผู้ที่พูดอยู่กับข้าพระองค์นี้คือพระองค์เอง” (ผู้วินิจฉัย 6:17)

พระเจ้าต้องสัญญากับเราสักกี่ครั้ง เราถึงจะเชื่อพระองค์? ครั้งเดียว! แต่ถึงตอนนี้พระองค์ได้สัญญากับกิเดโอนถึงสองครั้งแล้ว! และกิเดโอนยังเรียกร้องที่จะเห็นหมายสำคัญ เขาจึงได้คิดวิธีให้พระเจ้าพิสูจนถึงพระสัญญานั้น

“ดุเถิด ข้าพระองค์ได้วางกลุ่มชนแกะไว้ที่ลานนวดข้าว แม้น้ำค้างเฉพาะที่กลุ่มชนแกะเท่านั้น ส่วนที่พื้นดินโดยรอบนั้นแห้ง ข้าพระองค์

ก็จะทราบว่ พระองค์จะทรงช่วยกู้อิสราเอลด้วยมือของข้าพระองค์
ดังที่พระองค์ตรัสนั้น” (ผู้วินิจฉัย 6:37)

“แล้วกิเดโอนจึงทูลพระเจ้าว่า “ขออย่าให้พระพิโรธพุ่งขึ้นต่อข้า
พระองค์ ขอข้าพระองค์ทูลอีกสักครั้งเดียว ขอข้าพระองค์ทดลองด้วย
กลุ่มขนแกะนี้อีกครั้งหนึ่งเถิด คราวนี้ขอให้เฉพาะที่กลุ่มขนแกะ
ส่วนที่พื้นดินนั้นให้น้ำค้างโดยทั่วไป” (ผู้วินิจฉัย 6:39)

มีคริสเตียนหลายคนมักจะ “วางขนแกะ” เรื่อยๆ คือ “ถ้าพระองค์จะให้ลูกทำ
อย่างนั้นจริง ขอพระองค์ทรงทำอย่างนี้ก่อน” , “ถ้าพระองค์จะให้ลูกทำอย่างนี้จริง ขอ
พระองค์ทรงทำอย่างนั้นก่อน” , “โอ พระเจ้า หากพระองค์ต้องการให้ลูกทำอย่างนั้นจริง
ลูกต้องการเห็นทูตสวรรค์เด่นรำต่อน้ำลูกเกิด!” นี่ไม่ใช่ทัศนคติที่ถูกต้องเกี่ยวกับการ
อธิษฐาน เนื่องจากพระเจ้าทรงพระคุณ พระองค์จึงอดทนต่อกิเดโอน แต่เราควรเรียนรู้
ว่าการทดสอบพระเจ้าโดย “วางขนแกะ” นั้นไม่มีส่วนในแผนการของพระเจ้า

พลังแห่งการอธิษฐาน

เราได้เห็นภาพของพลังแห่งการอธิษฐานผ่านเรื่องของเอลียาห์ ใน 1 พงศ์
กษัตริย์ 17:1 เอลียาห์ได้เผยพระวจนะว่าจะมีการขาดแคลนน้ำครั้งใหญ่ในแผ่นดิน
หลังจากนั้น 3 ปี พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะส่งฝนตกเหนือแผ่นดิน (1 พงศ์กษัตริย์ 18:1)
เอลียาห์ได้มั่นใจในพระสัญญานั้นมากจน เอลียาห์ บอกอาหับว่า “...มีเสียงฝนกระหึ่ม
มา” (18:41) ถึงแม้ตอนนั้นยังไม่มีวีแววว่าฝนจะตกเลย

เอลียาห์ได้ป็นขึ้นไปบนภูเขาคารเมล แล้ว “ท่านก็นมตัวลงถึงดิน ชบหน้า
ระหว่างเข่า” และอธิษฐาน(18:42) ในขณะเวลาที่เขาอธิษฐานอยู่ เขาให้คนรับใช้ของเขา
มองไปทางทะเลเมดิเตอร์เรเนียน เพื่อมารายงานเมื่อเห็นฝน แต่คนรับใช้บอกเขาว่า “ไม่
มีอะไรเลย” และเอลียาห์บอกต่อว่า “จงไปดูอีกเจ็ดครั้ง” (18:43ข) คนรับใช้จึงวิ่งขึ้นลง
เพราะต้องรายงานสภาพอากาศจนกระทั่งเขาได้มาบอก เอลียาห์ อีกว่า

“ดูเถิด มีเมฆก้อนหนึ่งเล็กเท่าฝ่ามือคนขึ้นมาจากทะเล” (18:44ข)

ณ เวลานั้น เอลียาห์ให้คนรับใช้บอกอาหับว่าต้องรีบลงจากภูเขาก่อนจะติดฝน

“และอยู่มาอีกครู่หนึ่ง ท้องฟ้าก็มืดไปด้วยเมฆและลม และมีฝนตกหนัก” (18:45ก)

เมื่อเราเปรียบระหว่างเอลียาห์กับกิเดโอน ความเชื่อของเอลียาห์ตรงกันข้ามกับกิเดโอนอย่างมากทีเดียว พระเจ้าได้สัญญากับกิเดโอนถึงสองครั้ง แต่กิเดโอนกลับเรียกร้องหมายสำคัญจากพระองค์ แต่ในอีกด้านหนึ่ง พระองค์บอกเอลียาห์เพียงครั้งเดียวว่าฝนจะมา เอลียาห์ได้รับคำบัญชาแล้วทำตามโดยไม่ลังเล เนื่องจากเอลียาห์ได้ไว้วางใจในคำสัญญาของพระเจ้า เขาสามารถอธิษฐานด้วยประสิทธิภาพสูง

กษัตริย์ดาวิดก็เป็นผู้เชื่ออีกผู้หนึ่งซึ่งการอธิษฐานของเขาเกิดผลอย่างมาก ไม่ว่าเขาทำผิดพลาดสักกี่ครั้ง เขาได้กลับมาใช้พลังแห่งการอธิษฐาน และทูลขอพระเจ้าทรงช่วยเขารอดจากความย่ำแย่ที่เขาเกิดขึ้นกับเขา (สดุดี 116:1-6) ในทุกๆ กรณีนี้พระเจ้าทรงฟังคำอธิษฐานของเขา และทรงมอบการแก้ไขปัญหามาให้ พระองค์ทรงกระทำเช่นนี้แก่ผู้เชื่อทุกคนที่ยอมใช้เวลาต่อหน้าบัลลังก์แห่งพระคุณ

ความจำเป็นของการอธิษฐานอย่างต่อเนื่องและเจาะจง (Prevailing prayer)

ในพระธรรมกิจการของอัครทูตบทที่ 12 เราได้อ่านถึงตัวอย่างของพี่น้องคริสเตียนซึ่งได้ร่วมใจกันอธิษฐานอย่างต่อเนื่องและเจาะจง

“คราวนั้นกษัตริย์เฮโรดได้เหยียดพระหัตถ์ออกทำร้ายบางคนในคริสตจักร” (กิจการ 12:1)

กษัตริย์ในที่นี้ คือ เฮโรดอากริปาองค์ที่หนึ่ง ผู้ซึ่งเป็นหลานของเฮโรดมหาราช และเป็นเพื่อนสนิทของจักรพรรดิคาลิ굴ะของโรม เนื่องจากคาลิ굴ะไว้วางใจในเฮโรด คาลิgulะจึงมอบหน้าที่ผู้ครองชาวยิวในแคว้นปาเลสไตน์ให้แก่เฮโรดในปีค.ศ. 37 เฮโรดชอบชาวยิวและตั้งใจทำทุกสิ่งเพื่อจะให้ชาวยิวชอบเขาด้วย วิธีหนึ่งซึ่งเฮโรดใช้เพื่อจะให้ชาวยิวยอมรับเขาคือชมเชยคริสเตียนโดยการจับขังคุกหรือไม่ก็ประหารชีวิต การนี้ดูว่าเป็นที่พอใจของชาวยิว เฮโรดจึงกระทำการนี้อย่างกระตือรือร้น

“ท่านได้ฆ่ายากอบพี่ชายของยอห์นด้วยดาบ เมื่อท่านเห็นว่าการนั้นเป็น
ที่ชอบใจพวกยิว ท่านได้จับเปโตรด้วย นี่เป็นระหว่างเทศกาลขนมปังไร้
เชื้อ” (กิจการ 12:2-3)

ยากอบเป็นอัครสาวกและผู้นำคริสเตียนซึ่งคนในคริสตจักรเยรูซาเล็มรักมาก
และเห็นว่าเป็นผู้นำที่สำคัญมากสำหรับคริสตจักร พันธกิจการประกาศพระกิตติคุณแก่
ชาวยิวของยากอบได้เกิดผลมาก แล้วทำไมพระเจ้าจึงอนุญาตให้ยากอบต้องตาย?

พระองค์ทรงอนุญาตให้ยากอบตายเพื่อให้คริสตจักรที่เพิ่งก่อตั้งนั้นตื่นตัวแล้ว
สำนึกถึงความสำคัญของการอธิษฐาน มีแต่การตายของยากอบเท่านั้นซึ่งจะทำให้ผู้
เชื่อในเยรูซาเล็มเห็นว่าเขากำลังละเลยต่อความรับผิดชอบในการอธิษฐาน มันเป็นเรื่อง
ง่ายมากสำหรับพระเจ้าที่จะปล่อยยากอบให้รอด เหมือนดังที่พระองค์จะทรงกระทำให้
เปโตรในอีกไม่ช้า ถ้าพระองค์เห็นว่าสิ่งนั้นจะเกิดผลมากกว่า แต่พระองค์ทรงประสงค์
ให้คริสตจักรเข้าใจถึงฤทธิ์อำนาจและความจำเป็นในการอธิษฐานอย่างต่อเนื่องและ
เจาะจง

พระเจ้าทรงทราบเสมอว่าพระองค์ทรงกระทำอะไรอยู่ (ยอห์น 13:7) มี
บ่อยครั้งที่เราไม่เข้าใจถึงความโศกเศร้าที่เกิดขึ้น แต่ในกรณีนี้เราได้เห็นผลภายหลัง
อย่างชัดเจน หลังจากความตายของยากอบ คริสตจักรได้เข้าใจถึงความรับผิดชอบและ
สิทธิพิเศษที่มีในการอธิษฐานมากขึ้นกว่าเดิม อนึ่ง เมื่อยากอบกำลังถูกข่มเหงและ
จำคุกอยู่ เขาได้รับโอกาสที่น่าอัศจรรย์ที่จะเป็นพยานต่อผู้อื่นอีกมากมาย หลังจาก
ยากอบตายไม่นาน เปโตรก็ถูกจับไป

“เมื่อจับเปโตรแล้วจึงให้จำคุก ให้ทหารสี่หมู่ละสี่คนคุมไว้ ตั้งใจว่า
เมื่อสิ้นเทศกาลปัสกาแล้ว จะพาออกมาให้แก่คนทั้งหลาย (กิจการ
12:4)

การประหารชีวิตนักโทษในเทศกาลได้ขัดแย้งกับกฎหมายของชาวยิว
เนื่องจากเฮโรดชอบรักษากฎของชาวยิว เขาจึงเลื่อนเวลาการประหารชีวิตของเปโตรไป
เป็นหลังจากเทศกาลปัสกา และตั้งกองรักษากฎอย่างเข้มงวด เพื่อมั่นใจว่าเปโตรจะ
หนีไปไม่ได้ มียาม 16 คนเฝ้าเปโตรตลอด 24 ชั่วโมง 4 คนต่อวัน เปโตรถูกมัดไว้ด้วยโซ่
2 เส้น มียามอยู่ทั้ง 2 ข้างของเขา นอกประตูก็มีอีกสองคน

“เปโตรจึงถูกจำไว้ในคุก แต่ว่าคริสตจักรได้อธิษฐานพระเจ้าเพื่อเปโตรด้วยใจร้อนรน” (กิจการ 12:5)

เนื่องจากการตายของยากอบทำให้คริสตจักรสำนึกถึงความจำเป็นของการอธิษฐาน ตอนนี้พวกเขากำลังกระตือรือร้นในการอธิษฐานเพื่อเปโตร เขาได้รวมกลุ่มกันที่บ้านของมารีย์ ซึ่งเป็นมารดาของ ยอห์นมาระโก และตอนนี้พวกเขาได้อธิษฐานเพื่อให้เปโตรรอดจากการถูกประหารชีวิต เมื่อยากอบถูกจำคุก คริสตจักรหลับอยู่ไม่มีใครอธิษฐานเพื่อเขา แต่ตอนนี้เขาตื่นตัวและกำลังอธิษฐานอยู่เหมือนกับการระดมยิงปืนใหญ่ ซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับผู้รับใช้ของพระเจ้าทุกคน

“ในคืนวันนั้นเอง ครั้นเฮโรดจะพาเปโตรออกมา เปโตรนอนหลับอยู่ระหว่างทหารสองคน มีโซ่สองเส้นล่ามไว้ และคนยามเฝ้าอยู่หน้าประตูคุก” (กิจการ 12:5)

ข้อนี้เป็นข้อนำขำอีกข้อหนึ่งที่เราได้พบในพระคัมภีร์ นี่คือนิโคลาสซึ่งได้เคยหลับอยู่ในสวนเกทเสมเนที่แวนที่ซึ่งเฝ้าระวังและอธิษฐานอย่างที่เขาควรจะทำ (มัทธิว 26:36-43) และตอนนี้เขากำลังหลับอยู่อีกครั้ง! อย่างไรก็ตาม ถือว่าตอนนี้เป็นเวลาที่เขาหลับได้ เปโตรไม่กลัวหรือกระวนกระวาย เขารู้ดีว่าไม่มีทางที่เขาจะแหกออกจากคุกได้เลย เขาเข้าใจดีว่าในสายตาของมนุษย์ไม่มีทางที่เขาจะสามารถรอดพ้นจากสถานการณ์นี้ได้ สิ่งเดียวที่เขาทำได้คือ มอบปัญหานี้ให้พระเจ้าทรงจัดการ เพราะฉะนั้น เปโตรจึงปฏิบัติต่อไปด้วยความเชื่อ และนอนหลับไป

“คูเถิด มีทูตองค์หนึ่งขององค์พระผู้เป็นเจ้ามาปรากฏ และมีแสงสว่างส่องเข้ามาในคุก ทูตองค์นั้นจึงกระตุ้นเปโตรที่สีข้างให้ตื่นแล้วว่า “ลุกขึ้นเร็วๆ” โชนั้นก็หลุดตกจากมือของเปโตร ทูตนั้นจึงสั่งเปโตรว่า “จงคาดเอวและสวมรองเท้า” เปโตรก็ทำตาม ทูตจึงสั่งว่า “จงสวมเสื้อและตามเรามาเถิด” (กิจการ 12:7-8)

พระเจ้าทรงแก้ไขให้หลุดจากข้อมือของเปโตร ได้จัดการกับคนยาม และเปิดประตูเหล็กให้ แต่เปโตรยังต้องสวมเสื้อผ้าของตน พระเจ้าทรงจัดการกับทุกเรื่องที่เกิดขึ้น ความสามารถของเรา แต่พระองค์จะไม่เข้ามาทำกิจวัตรประจำวันให้เรา หรือจะบังคับ

ความคิดเสรีภาพของมนุษย์ ดังนั้น มันขึ้นอยู่กับเปโตรในการที่จะทำตามคำสั่ง และ
สวมเสื้อผ้าเอง ผู้เชื่อบางคนอาจมองพระเจ้าเป็นคนที่พร้อมจะทำทุกสิ่งให้ หรือ
เป็นเหมือนภูตประจำตัวที่จะคอยให้ทุกสิ่งตามคำสั่ง นี่เป็นการประยุक्त การอธิษฐาน
การดำเนินชีวิตด้วยความเชื่อ และ หลักคำสอนพระคัมภีร์ที่ผิด

“เปโตรจึงตามออกไป และไม่รู้ว่าการซึ่งทูตทำนั้นเป็นความจริง คิดว่า
ได้เห็นนิมิต เมื่อออกไปพันทหารยามชั้นที่หนึ่งและที่สองแล้ว ก็มาถึง
ประตูเหล็กที่จะเข้าไปในเมือง ประตูนั้นก็เปิดให้ท่านทั้งสอง ท่านจึง
ออกไปเดินตามถนนแห่งหนึ่ง และในทันใดนั้นทูตสวรรค์ก็ได้
อันตรายไปจากเปโตร” (กิจการ 12:9-10)

เปโตรได้ทำตามสิ่งที่ทูตสั่ง แต่เนื่องจากเขาเพิ่งตื่น เขาคิดว่าเขากำลังฝันอยู่และ
ไม่คิดว่าได้รับการปลดปล่อยแล้ว จนกระทั่งเขาได้พ้นประตูเหล็กไปแล้ว เปโตรรับการ
ปลดปล่อยผ่านการอัศจรรย์เพราะ “คริสตจักรได้อธิษฐานต่อพระเจ้าเพื่อเปโตรด้วยใจ
ร้อนรน” (กิจการ 12:5ข)

เพราะพลังอธิษฐานและพระคุณของพระเจ้า ทำให้ทูตสวรรค์ได้ปรากฏขึ้น ทำให้โซ่หลุด
จากมือเขา และทำให้เปโตรสามารถพ้นจากคุกเป็นอิสระ เมื่อเปโตรได้รู้สึกตัวแล้ว เขา
จึงมุ่งไปยังบ้านมารีย์ ซึ่งคนในคริสตจักรกำลังอธิษฐานเพื่อเขาอยู่

“พอเปโตรเคาะประตูข้างนอกบ้าน มีหญิงสาวคนหนึ่งชื่อโรดามาฟังดู
เมื่อจำได้ว่าเป็นเสียงเปโตร เพราะความชื่นชมยินดีจึงยังไม่เปิดประตู
แต่วิ่งเข้าไปบอกว่าเปโตรยืนอยู่หน้าประตู คนเหล่านั้นจึงพูดกับหญิง
นั้นว่า “เจ้าเป็นบ้า” แต่หญิงคนนั้นยืนยันว่าเป็นอย่างนั้นจริง เขาทั้ง
หายจึงว่า ‘เป็นเทวทูตประจำตัวเปโตรง’ ” (กิจการ 12:13-15)

คนที่นั่นยังอธิษฐานอยู่หลังจากได้อธิษฐานทั้งคืนเพื่อเปโตรจะได้รับอิสระ แต่
เมื่อเปโตรปรากฏที่ประตูแล้ว พวกเขากลับไม่เชื่อ!

“ฝ่ายเปโตรยังยืนเคาะประตูอยู่ เมื่อเขาเปิดประตูเห็นท่าน ก็อัศจรรย์ใจ”
(กิจการ 12:16)

พระเจ้าไม่ได้ตอบคำอธิษฐานของเราเพราะเราสมควรได้รับคำตอบ หรือเป็นคนมีชื่อเสียงหรือเป็นผู้เชื่อที่เชื่อฟังพระองค์ แต่พระองค์ทรงตอบเรา เพราะพระองค์ทรงพระกรุณาคุณ มีบ่อยครั้งที่เราอาจขาดความเชื่อแต่พระองค์ทรงตอบคำอธิษฐานของเรา เช่นเดียวที่เกิดขึ้นในกรณีนี้

การรอดตายของเปโตรได้กระตุ้นคริสตจักรให้เปลี่ยนทัศนคติเกี่ยวกับการอธิษฐาน และชาวประเสริฐได้แพร่ไปทั่วโลกภายในหนึ่งชั่วอายุคนหลังจากเหตุการณ์นั้น

ผู้เชื่อที่อธิษฐานเผื่อเปโตรที่เยรูซาเล็มได้อธิษฐานอย่างกระตือรือร้น เพราะต้องการที่จะเห็นเปโตรรอด เขาเป็นตัวอย่างในการอธิษฐานอย่างต่อเนื่องและเจาะจง การอธิษฐานเป็นพลังในชีวิตฝ่ายวิญญาณ เป็นทรัพยากรฝ่ายวิญญาณที่น่าอัศจรรย์ซึ่งพระเจ้าทรงโปรดประทานให้แก่เรา อย่างไรก็ตาม เป็นเรื่องที่น่าเศร้าที่ผู้เชื่อหลายคนยังไม่รู้จักใช้การอธิษฐานเพื่อเป็นการถวายเกียรติแด่พระองค์

แรงจูงใจในการอธิษฐาน

ทุกคนมีแรงจูงใจในการอธิษฐาน เบื้องหลังของทุกการวิงวอนนั้นมีความปรารถนา ถึงแม้การทูลขออาจไม่แสดงถึงความปรารถนาอย่างชัดเจน แต่จะยังมีความปรารถนาอยู่เสมอ

ในมาระโกบทที่ 5 เราอ่านถึงเรื่องเกี่ยวกับคนผีสิง ซึ่งไม่เกี่ยวกับการอธิษฐานอย่างโดยตรง แต่เราสามารถเข้าใจถึงความแตกต่างระหว่างสิ่งที่คนขอ และสิ่งที่เขาปรารถนาได้อย่างดี

“ฝ่ายพระองค์กับเหล่าสาวก ก็ข้ามทะเลไปยังแดนเมืองเกรา-ซา
พอพระองค์เสด็จขึ้นจากเรือ มีคนหนึ่งออกจากอุโมงค์ฝังศพ มีผี
โสโครกสิงได้มาพบพระองค์” (มาระโก 5:1-2)

เกรา-ซา เป็นเขตอำเภอดัดดาที่ติดชายทะเลสาปกาลิลี มีภูเขามีสวนและพื้นที่เพาะ
เมื่อพระเยซูเสด็จขึ้นจากเรือ พระองค์ทรงพบกับชายที่มี “ผีโสโครกสิงอยู่”

“คนนั้นอาศัยอยู่ตามอุโมงค์ฝังศพ และไม่มีผู้ใดจะผูกมัดตัวเขาอีก
ได้ แม้จะล่ามด้วยโซ่ตรวนก็ไม่อยู่ เพราะว่าได้ล่ามโซ่โซ่ตรวน

หลายหนแล้ว เขาก็หักไซ้และฟาดตรวนเสีย ไม่มีผู้ใดมีแรงพอที่จะ
ทำให้เขาสงบได้ เขาคั่งร้องอิงอยู่ตามอุโมงค์ฝังศพ และที่ภูเขา
ทั้งกลางคืนกลางวันเสมอ และเอาหินเชือดเนื้อของตัวเอง” (มาระโก
5:3-5)

สามข้อนี้ได้เผยให้เห็นถึงสภาพของชายคนนั้น แน่หนว่ามีแต่คนบ้าที่จะอาศัย
อยู่ในอุโมงค์ฝังศพ คนนี้มีพลังที่เหนือธรรมชาติ มีนิสัยรุนแรง จับตัวไม่ได้ และชอบทำ
ร้ายตัวเอง

“ครั้งเขาเห็นพระเยซูแต่ไกลก็วิ่งเข้ามากราบไหว้พระองค์ แล้วร้องเสียง
ดังว่า “ข้าแต่พระเยซูบุตรของพระเจ้าสูงสุด ข้าพระองค์ขอให้
พระองค์สาบานในพระนามของพระเจ้าว่า จะไม่ทรงมานำพระองค์ที่
พูดเช่นนั้นเพราะพระองค์ได้ตรัสถามชายนั้น “เอ็งชื่ออะไร” มันตอบว่า
“ชื่อกอง เพราะว่าพวกข้าพระองค์หลายตนด้วยกัน” (มาระโก 5:6-9)

จริงๆ แล้ว การ “ร้องเสียงดัง” เป็นเสียงของปีศาจหลายตนที่กำลังบังคับเอ็นใน
ลำคอให้เกิดเสียงขึ้น เมื่อพระเยซูกำลังตรัสถามปีศาจเหล่านั้นว่า “ชื่ออะไร” มันตอบว่า
“กอง” ซึ่งไม่ใช่ชื่อผู้ชายคนนั้น แต่เป็นการบอกว่ามีผีหลายตนอยู่ในเขา

ในข้อที่ 11 เราได้อ่านว่ามีฝูงหมูอยู่ที่ไหลเขาใกล้ๆ แม้เนื้อหมูเป็นของกินที่ถูก
ห้าม (เลวีนิติ 11:7-8) แต่ยังมีคนต่างชาติที่อยู่ฝั่งตะวันออกของทะเลสาปกาลิลีซึ่งเลี้ยง
หมูเป็นอาชีพ

“ผีเหล่านั้นก็อ้อนวอนพระองค์ว่า “ขอโปรดให้ข้าพระองค์ทั้งหลายเข้า
ไปสิงในสุกรเหล่านั้นเถิด” (มาระโก 5:12)

พวกปีศาจทูลขอพระองค์เช่นนี้ แต่ความปรารถนาที่อยู่เบื้องหลังของการ
ขอร้องนั้นเป็นอย่างไร? เนื่องจากปีศาจเป็นวิญญาณที่ไร้กาย มันต้องการที่จะมี
ร่างกายของมันเอง พระเยซูคริสต์ทรงตอบการทูลขอของมันโดยอนุญาตให้เข้าร่างของ
หมู แต่ต่อจากนั้นหมูทุกตัวก็ “วิ่งกระโดดจากหน้าผาชันลงไปในทะเลสาบลึกน้ำตาย”
(มาระโก 5:13ข) นั่นหมายความว่าปีศาจต้องไปหาที่อื่นที่จะอาศัยอยู่ในกรณีนี้ เราเห็น
ว่าพระองค์ทรงตอบการขอร้องของปีศาจ แต่ปฏิเสธความปรารถนาของมัน

แล้ว เกิดอะไรขึ้นกับผู้ชายคนนั้น? ข้อที่15 บอกว่า เขา “นุ่งห่มผ้านั่งอยู่ มีสติ อารมณ์ดี”

“เมื่อพระองค์กำลังเสด็จลงเรือ คนที่แต่ก่อนผีได้สิงนั้นได้อ้อนวอนขอติดตามพระองค์ไป พระองค์ไม่ทรงอนุญาตแต่ตรัสแก่เขาว่า “จงไปหาพวกพ้องของเจ้าที่บ้าน แล้วบอกเขาถึงเรื่องเหตุการณ์ใหญ่ ซึ่งพระเป็นเจ้าได้ทรงกระทำแก่เจ้า และได้ทรงพระเมตตาแก่เจ้าแล้ว ฝ่ายคนนั้นก็ทูลลาแล้วเริ่มประกาศในแคว้นทศบุรี ถึงเหตุการณ์ที่พระเยซูได้ทรงกระทำเพื่อตัว และคนทั้งปวงก็ประหลาดใจนัก” (มาระโก 5:18-20)

คนนั้นขอร้องที่จะติดตามไปกับพระองค์ด้วย เพราะเขาเป็นผู้เชื่อในพระองค์แล้ว และมีความปรารถนาที่จะรับใช้พระองค์ อย่างไรก็ตาม พระเยซูทรงปฏิเสธการขอร้องนั้น แต่ตอบความปรารถนาของเขา คนนั้นต้องการที่จะรับใช้พระองค์ จึงไปประกาศตามแคว้นทศบุรี ซึ่งอยู่ทางตะวันตกเฉียงเหนือจากทะเลสาปกาลิลี

ในเรื่องนี้มีสองหลักการซึ่งผมต้องการเน้น หลักการแรกคือ การขอร้องของปีศาจได้รับคำตอบตามที่มันขอแล้ว แต่ความปรารถนาของพวกมันที่จะมีที่อาศัยที่ถาวรได้ถูกปฏิเสธ สอง การขอร้องของผู้ชายคนนั้นถูกปฏิเสธ แต่ความปรารถนาของเขาได้เป็นความจริง ถึงแม้ว่าตัวอย่างดังกล่าวนี้ไม่เกี่ยวข้องกับการอธิษฐานอย่างโดยตรง แต่สามารถให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างการขอร้อง และความปรารถนา เพื่อคุณสามารถเข้าใจบทต่อไปได้ง่ายขึ้น

รูปแบบในการตอบคำอธิษฐานและความปรารถนา

เรื่องราวของผู้ชายที่ถูกผีสิงเป็นการสื่อความจริงว่า พระเจ้าทรงมองและทรงตอบระหว่างการขอร้องกับความปรารถนานั้น แยกจากกันเป็นสองกรณี เพราะฉะนั้นจึงมีถึง4 รูปแบบที่พระองค์สามารถตอบคำอธิษฐานและความปรารถนาของเราได้

รูปแบบที่ 1 ตอบการทูลขอ แต่ปฏิเสธความปรารถนา

ในกัณดารวิถีบทที่ 11 ได้บันทึกการร้องขอของชนชาติอิสราเอล เมื่อเขาเดินอยู่ในถิ่นทุรกันดาร พระผู้เป็นเจ้าทรงจัดเตรียมอาหารที่สมบูรณ์แบบที่สุดสำหรับเขา คือ มานา แต่เขาเบื่ออาหารนั้น และขอเนื้อสัตว์กินพระองค์ทรงตอบการวิงวอนของเขา

“มีลมพัดมาจากพระเจ้าพาฝูงนกคุ้มมาจากทะเล ให้มาตกอยู่ที่ข้างค่ายรอบค่ายทุกทิศ น้างออกไปเป็นหนทางเดินวันหนึ่ง สูงพ้นพื้นดินประมาณสองศอก วันนั้นคนก็เที่ยวจับนกคุ้มทั้งวันและคืน และตลอดวันรุ่งขึ้นด้วย คนที่จับได้น้อยที่สุดได้ถุงสิบไฮเมอร์ แล้วเขาเอามาวางตากทั่วค่าย เมื่อนกยังติดพันเขาทั้งหลายอยู่ ยังรับประทานไม่ทันหมด พระเจ้าทรงกริ้วประชาชนยิ่งนัก พระเจ้าก็ทรงประหารประชาชนเสียด้วยโรคระบาดอย่างร้ายแรง” (กัณดารวิถี 11:31-33)

“พระองค์ทรงประทานสิ่งที่เขาขอ แต่ทรงใช้โรคผอมแห้งมาท่ามกลางเขา” (สดุดี 106:15)

พระเจ้าทรงประทานนกคุ้มมากกว่าที่เขาสามารถทานได้ แต่ความปรารถนาของเขาที่จะเพลิดเพลินกับการกินถูกปฏิเสธ และมีหลายคนล้มป่วยหนักและเสียชีวิต พระเจ้าทรงปฏิเสธความปรารถนาของเขา เพราะเขาได้ปฏิเสธมานาที่พระองค์ทรงจัดเตรียมให้แล้ว ซึ่งเท่ากับการปฏิเสธพระคุณของพระองค์

ต่อมาในอีกสมัยหนึ่งของประวัติศาสตร์ชนชาติอิสราเอล ซาวยิวได้เรียกร้องให้ซามูเอลตั้งกษัตริย์ให้เขาทั้งหลาย

“และบรรดาพวกผู้ใหญ่ของอิสราเอลก็พากันมาหาซามูเอลที่เมืองรามาส และเรียนท่านว่า ‘ดูเถิด ท่านชราแล้วและบุตรของท่านมิได้ดำเนินในทางของท่าน บัดนี้ขอท่านได้กำหนดตั้งพระราชาให้วินิจฉัยพวกเราอย่างประชาชาติทั้งหลายเถิด’ ” (1 ซามูเอล 8:4-5)

ถึงบัดนี้ พระเจ้าผู้ทรงไม่ปรากฏแก่ตา ทรงครอบครองอิสราเอลเอง แต่ซาวยิวได้ปฏิเสธการทรงนำจากพระองค์ และไม่ยอมที่จะแตกต่างจากชนชาติอื่น เขาปรารถนาผู้นำที่เขาสามารถมองเห็นกับตาได้ พระเจ้าจึงแต่งตั้งกษัตริย์ให้ ซึ่งเป็นชายที่รูปงามและสูง (1 ซามูเอล 9:2)

“แต่เมื่อเขาพูดว่า “ขอตั้งพระราชำให้วินิจฉัยเราทั้งหลาย” ก็
กระทำให้ซาโมเอลไม่พอใจ และซาโมเอลได้ทูลอธิษฐานต่อพระเจ้า
และพระเจ้าทรงตอบซาโมเอลว่า “จงฟังเสียงประชาชนในเรื่องที่
เขาทั้งหลายขอต่อเจ้า แต่เขาทั้งหลายได้ละทิ้งเราไม่ให้เราเป็น
กษัตริย์เหนือเขา (1 ซาโมเอล 8:6-7)

พระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐานของอิสราเอลและได้ตั้งซาอูลให้เป็นกษัตริย์ แต่ซา
อูลไม่ได้นำเขาอย่างที่เขาคิดไว้แต่แรก อิสราเอลต้องทนทุกข์ด้วยความวุ่นวายและ
สงครามภายในประเทศ พระเจ้าทรงตอบตามที่เขาขอไว้ แต่ความปรารถนาที่จะมี
กษัตริย์ที่ยิ่งใหญ่ได้ถูกปฏิเสธ เพราะการขอของเขาได้ขัดกับพระประสงค์ที่พระเจ้าทรง
มีต่ออิสราเอล

ผู้เชื่อมักจะขอสำหรับสิ่งที่เขาคิดว่าจะนำความสุขมาให้เขา การทูลขออาจดู
เหมาะสมและเหมือนมาจากความตั้งใจดี แต่เบื้องหลังอาจมีความปรารถนาที่จะ
ตอบสนองความต้องการของตนเอง ถึงแม้พระเจ้าจะทรงตอบตรงกับสิ่งที่ผู้เชื่อได้ทูลขอ
ในการอธิษฐานของเขา แต่คำตอบนั้นไม่ตรงกับความต้องการของเขา พระองค์ทรง
กระทำเช่นนี้เพื่อสอนผู้เชื่อที่หวังว่า เขาจะมีความสุขที่แท้จริงก็ต่อเมื่อ เขาได้ทำตาม
แผนการของพระองค์ ซึ่งต้องเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในชีวิตของเขา

รูปแบบที่ 2: ปฏิเสธการทูลขอ แต่ตอบความปรารถนา

และอับราฮัมทูลพระเจ้าว่า “โอ ขอให้ฮิซมาเอลมีชีวิตอยู่ต่อพระพักตร์พระองค์” (ปฐม
กาล 17:18)

อับราฮัมได้ทูลต่อพระเจ้า ขอให้ฮิซมาเอล ผู้ซึ่งเป็นบุตรโดยนางฮาการ์ จะเป็น
ทายาทของ อับราฮัม เบื้องหลังการทูลขอของอับราฮัมมีความปรารถนาว่าพระสัญญาที่
พระเจ้าเคยมอบให้แก่เขาแล้วได้เป็นความจริง (ปฐมกาล 15:4; 17:6,16 เปรียบกับ
12:2)

“พระเจ้าตรัสว่า “มิใช่ แต่ซาราห์ภรรยาของเจ้าจะคลอดบุตรชายคนหนึ่ง
ให้เจ้า และเจ้าจงตั้งชื่อเขาว่า อิสอัค เราจะตั้งพันธสัญญาของเราไว้กับ

เจ้า เป็นพันธสัญญานิรันดร์แก่เชื้อสายของเขาซึ่งตามเขามา” (ปฐมกาล 17:19)

พระเจ้าทรงปฏิเสธการทูลขอของ อับราฮัม อิชมาเอลไม่ได้มีส่วนในพันธสัญญานิรันดร์ แม้จะกำเนิดโดยอับราฮัมก็ตาม แต่พระเจ้าทรงตอบความปรารถนาของเขาโดยทรงประทานอิสอัคให้แก่เขา

ในตัวอย่างที่สอง เราอ่านว่าพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของอับราฮัมว่าเมืองโสโดมและเมืองโกโมราห์กำลังจะรับการพิพากษาลงโทษ เมืองโสโดมเป็นเมืองอาศัยของหลานของอับราฮัม ชื่อ โลท อับราฮัม เป็นห่วงโลทและครอบครัวของโลท จึงวิงวอนต่อพระเจ้าเพื่อจะทรงโปรดช่วยให้เขารอด

“อับราฮัมได้เข้ามาใกล้ กราบทูลว่า “พระองค์จะทรงทำลายผู้ชอบธรรมพร้อมกับคนอธรรมหรือ สมมุติว่ามีคนชอบธรรมห้าสิบคนอยู่ในเมืองนั้น พระองค์จะยังทรงทำลายเมืองนั้น ไม่ยับยั้งอาชญาเพราะเห็นแก่คนชอบธรรมห้าสิบคนที่อยู่ในเมืองนั้นหรือ” (ปฐมกาล 18:23-24)

คำว่า ‘ชอบธรรม’ ในที่นี้หมายถึง ผู้เชื่อ ซึ่งไม่จำเป็นต้องเป็นคนดี แต่คนซึ่งรับความชอบธรรมของพระองค์ผ่านความเชื่อในพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด (ปฐมกาล 15:6; โรม 4:3) เนื่องจากพระเจ้าได้ “ทรงกระทำพระองค์ [พระคริสต์] ผู้ทรงไม่มีบาปให้บาป เพราะเห็นแก่เรา เพื่อเราจะได้เป็นคนชอบธรรมของพระเจ้าทางพระองค์” (2 โครินธ์ 5:21) ความยุติธรรมของพระเจ้าจึงสามารถมอบความชอบธรรมของพระองค์แก่มนุษย์ ณ เวลาที่เขาตัดสินใจเชื่อในพระเยซูคริสต์

พระเจ้าทรงตอบ อับราฮัม ดังนี้ว่า

“ที่โสโดมถ้าเราพบคนชอบธรรมในเมืองห้าสิบคน เราจะไม่ลงอาชญาในเมืองนั้นทั้งเมืองเพราะเห็นแก่เขา” (ปฐมกาล 18:26)

ในข้อต่อไป เราเห็นว่า อับราฮัมได้ต่อรองกับพระเจ้า “สมมุติว่าพระองค์ทรงพบสี่สิบห้าคนที่ชอบธรรมล่ะ?” แล้วพระองค์จึงตอบว่า “เพราะเห็นแก่เขา เราจะไม่

กระทำ” อับราฮัม ต่อรองต่อไป “แล้วถ้าสี่สิบคนล่ะ?” และต่อมา “หากมีเพียงแค่สามสิบคน?” ซึ่งพระเจ้าทรงตอบว่าจะไม่กระทำ

“ท่านทูลว่า ‘ขอองค์พระผู้เป็นเจ้าอย่าทรงพระพิโรธเลย ข้าพระองค์ขอ
กราบทูลแค่ครั้งนี่ครั้งเดียว สมมุติว่า ทรงพบเพียงสิบคนเท่านั้น’
พระองค์ตรัสตอบว่า ‘เพราะเห็นแก่สิบคนเราจะไม่ทำลายเมืองนั้น’ ”
(ปฐมกาล 18:32)

อับราฮัมวิงวอนต่อพระเจ้าจนกระทั่งพระเจ้าทรงสัญญาว่าจะไม่ทำลายเมืองโสโดมเพราะสิบคนที่ ‘ชอบธรรม’ อับราฮัม หยุดต่อรอง เพราะเขารู้ว่าครอบครัวของโลทมีสิบคน ได้แก่โลทเอง ภรรยา ลูกสาวสามคนซึ่งแต่งงานแล้วและสามีของเข่อีกสามคน และลูกสาวโสโดอีกสองคน แต่ อับราฮัมนับไม่ถูก เพราะมีแค่สามคนเท่านั้นซึ่งเป็น ‘ผู้ชอบธรรม’ เพราะความเชื่อในพระผู้ช่วยให้รอด

มีสี่คนในครอบครัวนั้นที่หนีพ้นจากเมืองโสโดมก่อนมันจะถูกทำลาย แต่เกิดว่าแม้เพียงภรรยาของโลทก็ไม่ได้เป็นผู้เชื่อจึงไม่รอด (ปฐมกาล 19:26) ในที่สุดพระเจ้าไม่ทรงฟังการทูลขอของอับราฮัม อย่างไรก็ตาม พระเจ้าทรงกระทำตามความปรารถนาของเขาที่จะเห็นผู้ชอบธรรมรอด

รูปแบบที่ 3: ตอบการทูลขอ และตอบความปรารถนา

ในหน้าที่ 17-18 เราได้อ่านถึงเรื่องของเอลียาห์ และเห็นว่าเขาเป็นตัวอย่างในพลังแห่งการอธิษฐานเพราะความเชื่อ ตอนนี้อย่างไรเราจะเห็นถึงการที่เอลียาห์ใช้การอธิษฐานที่จะสำแดงฤทธานุภาพของพระเจ้าผู้เที่ยงแท้ และพิสูจน์ถึงความมั่งคั่งในการบัพติศมาในคารพ ในตอนนี้เราเห็นเขากลับไปที่ภูเขาคารเมลอีกครั้ง แต่ครั้งนี้เขากำลังให้คำขาดแก่ชนชาติอิสราเอล

“และเอลียาห์ก็เข้ามาใกล้ประชาชนทั้งปวงกล่าวว่า “ท่านทั้งหลายจะขยับเขยื้อนอยู่ระหว่างสองฝายนี้นานสักเท่าใด ถ้าพระเยโฮวาห์ทรงเป็นพระเจ้า จงติดตามพระองค์ แต่ถ้าพระบาอัลเป็น ก็จงตามท่านไปเถิด” และประชาชนไม่ตอบท่านสักคำเดียว” (1 พงศกษัตริย์ 18:21)

ชนชาติอิสราเอลได้เสื่อมทรามมากและนมัสการบาอัล ซึ่งเป็นเทพเจ้าแห่งความอุดมสมบูรณ์ (fertility god) ของชาวคานาอัน เอลียาห์จึงจะแสดงให้ผู้บงกชนั้นได้เห็นว่าบาอัลเป็นเทพเจ้าเทียมเท็จ โดยท้าทายผู้เผยพระวจนะของบาอัลที่จะก่อแท่นบูชา แล้วนำวัวที่พันธ์เป็นท่อนๆ วางไว้บนกองฟืนที่แท่นบูชานั้น แต่ยังไม่ให้จุดไฟ แล้วสั่งต่อว่า

“และท่านทั้งหลายจงร้องออกพระนามพระเจ้าของท่าน และข้าพเจ้าจะร้องออกพระนามพระเยโฮวาห์ พระเจ้าองค์ที่ทรงตอบด้วยไฟ พระองค์นั้นแหละทรงเป็นพระเจ้า” และประชาชนทั้งปวงก็ตอบว่า “อย่างที่คุณก็รู้ดีแล้ว” (1 พงศกษัตริย์ 18:24)

ตลอดทั้งตอนเช้าวันนั้น ผู้เผยพระวจนะของบาอัลได้เรียกร้องว่า “ข้าแต่พระบาอัล ขอตอบพวกข้าพเจ้าเถิด” แต่ไม่มีคำตอบ เมื่อถึงเที่ยงวัน เอลียาห์เหย้าเขาว่า “ร้องให้ดังๆ ซี้ เพราะท่านเป็นเทพเจ้า! ท่านกำลังติดธุระอยู่ หรือท่านกำลังไปทุ่ง หรือท่านไปเที่ยว หรือท่านกำลังหลับอยู่และจะต้องปลุก!”

ผู้เผยพระวจนะของบาอัลจึงร้องดังขึ้น และร้องไปถึงช่วงเย็นซึ่งเป็นเวลาถวายบูชา แต่ “ไม่มีเสียง ไม่มีใครตอบ ไม่มีใครฟัง” หลังจากนั้น เอลียาห์ได้เรียกประชาชนให้มาเข้าใกล้ๆ ตัวเขา แล้วซ่อมแท่นบูชาของพระเจ้าซึ่งถูกทำลายลง ชูตร้อนรอบแท่น แล้วเตรียมเครื่องบูชาไว้ เขาก็สั่งให้เทน้ำบนเครื่องบูชาและแท่น เป็น 4 ถังทั้ง 3 ครั้งจนทั้งหมดนั้นเปียกโชกด้วยน้ำ เมื่อเสร็จแล้ว เอลียาห์ได้ทูลพระเจ้า ขอไฟให้เผาบูชา โดยปรารถนาว่าประชาชนจะกลับใจแล้วนับถือพระเจ้าของเขาเป็นพระเจ้าองค์เที่ยงแท้

“ข้าขอแต่พระเจ้า ขอทรงฟังข้าพระองค์ ทรงฟังข้าพระองค์ เพื่อชนชาตินี้จะทราบว่าคุณคือพระเยโฮวาห์ ทรงเป็นพระเจ้า และพระองค์ทรงหันจิตใจของเขาทั้งหลายกลับมาอีก” แล้วไฟของพระเจ้ายิ่งตกลงมาและไหม้เครื่องเผาบูชา และฟืนและหิน และผงคลี และเลี่ยนน้ำซึ่งอยู่ในคู และเมื่อประชาชนทั้งปวงได้เห็นเขาก็ชบหน้าลงและร้องว่า “พระเยโฮวาห์พระองค์ทรงเป็นพระเจ้า พระเยโฮวาห์ทรงเป็นพระเจ้า” (1 พงศกษัตริย์ 18:37-39)

พระเจ้าทรงได้รับเกียรติในวันนั้น ทั้งการขอให้เผ่าเศร็องบูซา และ ความปรารถนาที่อยู่เบื้องหลังการขอนั้น คือ การเห็นฤทธานุภาพของพระเจ้าและความมั่งคั่งในการนับถือรูปเคารพ ได้รับการตอบสนองจากพระองค์

คำอธิษฐาน ของแซมสันในวิหารที่ดาโณเป็นตัวอย่างอีกกรณีหนึ่งซึ่งได้รับการตอบทั้งทางด้านทูลขอ และความปรารถนา หลังจากเดลีลาห์ได้ทรยศ เขาได้ถูกขังไว้ และถูกทรมานโดยชาวฟิลิสเตีย ระหว่างพิธีของชาวฟิลิสเตีย นั้น เขาได้“พาเขามายืนอยู่ระหว่างเสา” (ผู้วินิจฉัย 16:25ข)

“ฝ่ายแซมสันก็ร้องทูลต่อพระเจ้าว่า “ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงระลึกถึงข้าพระองค์ ขอประทานกำลังแก่ข้าพระองค์ครั้งนี้อีกครั้งเดียว เพื่อข้าพระองค์จะได้แก้แค้นคนฟิลิสเตียในทันทีเพื่อตาสองข้างของข้าพระองค์” (ผู้วินิจฉัย 16:28)

ในขณะที่แซมสันยืนอยู่ระหว่างสองเสา เขาขอพระเจ้าทรงประทานพลังพิเศษให้กลับมาอีกครั้งเพื่อจะแก้แค้นชาวฟิลิสเตียที่ทำให้เขาตาบอด พระเจ้าทรงตอบทั้งคำทูลขอ และความปรารถนาของเขา

“แซมสันก็ถอดเสากลางสองต้นที่รองรับตึกนั้นไว้ มือขวายันเสาด้านหนึ่ง มือซ้ายยันเสาดีกต้นหนึ่ง แซมสันกล่าวว่า “ขอให้ข้าตายกับคนฟิลิสเตียเถิด” แล้วก็โน้มตัวลงด้วยกำลังทั้งสิ้นของตน ตึกนั้นก็พังทับเจ้านาย และประชาชนทุกคนที่อยู่ในนั้น ดังนั้นคนที่ท่านฆ่าตายเมื่อท่านตายนี้ก็มากกว่าคนที่ท่านฆ่าตายเมื่อท่านยังมีชีวิตอยู่” (ผู้วินิจฉัย 16:29-30)

พระเจ้าทรงตอบ ความปรารถนาของแซมสัน ไม่ใช่เพราะพระองค์เห็นด้วยกับการแก้แค้น แต่เพราะพระองค์กำลังใช้แซมสันที่จะพิพากษาลงโทษชาวฟิลิสเตียเพราะความเลวทรามของเขาทั้งชาติ (เฉลยธรรมบัญญัติ 32:35ก, 41; โรม 12:19)

ถึงแม้ว่าตัวอย่างต่อไปไม่ได้เป็นการอธิษฐาน แต่เราเห็นถึงการที่พระเยซูคริสต์ทรงตอบทั้งคำทูลขอ และความปรารถนา แก่ใจคนหนึ่งซึ่งถูกตรึงพร้อมกับ พระองค์

เขาหมดหนทางแล้ว เป็นโจรที่สมควรถูกตรึงตาย แต่เมื่อเขาได้มองที่พระเยซู เขาได้
สำนึกและเชื่อว่าพระองค์เป็นพระเมสสิยาห์ คือพระผู้ช่วยให้รอด ผู้ที่จะครองโลกเป็น
กษัตริย์เหนือกษัตริย์ และพระเจ้าเหนือพระอื่นใด ในเวลาที่เขาเชื่อนั้น เขาได้บังเกิดใหม่
ในแผ่นดินชั่วนี้วันรันดร์ของพระเจ้า

“แล้วคนนั้นจึงทูลว่า ‘พระเยซูเจ้าข้า ขอพระองค์ทรงระลึกถึงข้า
พระองค์ เมื่อพระองค์เสด็จเข้าไปในแผ่นดินของพระองค์’ ” (ลูกา 23:42)

เมื่อโจรคนนี้ทูลพระเยซูว่า “ขอพระองค์ทรงระลึกถึงข้าพระองค์” เป็นการแสดง
ว่าเขาเพียงเชื่อเท่านั้น (ไม่มีการกระทำใดๆมีส่วนเกี่ยวข้องกับความรัก) ในพระคริสต์
เพียงผู้เดียว (ไม่มีพระอื่นใดที่จะนำความรักมาถึงเขาได้) ความปรารถนา ที่อยู่
เบื้องหลังของการทูลขอของเขาคือ เขาต้องการขึ้นสวรรค์และอยู่กับพระองค์ตลอดไป
เป็นนิรันดร์

“ฝ่ายพระเยซูทรงตอบเขาว่า ‘เราบอกความจริงแก่เจ้าว่า วันนี้เจ้าจะ
อยู่กับเราในเมืองบรมสุขเกษม’ ” (ลูกา 23:43)

พระเยซูได้ตอบผู้บังเกิดใหม่ผู้นี้โดยให้คำรับรองความรักนิรันดร์ของเขา ซึ่ง
เป็นการตอบทั้งคำทูลขอ และความปรารถนาของโจร

ตัวอย่างสุดท้ายของการที่พระเจ้าทรง ตอบการทูลขอและตอบความปรารถนา
คือ การที่พระเยซูคริสต์เองทรงอธิษฐานเพื่อลาซารัสผู้ซึ่งเพิ่งตาย พระองค์เสด็จไปกับพี่
น้องของลาซารัสคือ มารีย์ และมารธา ถึงอุโมงค์ซึ่งมีศพของลาซารัสอยู่ที่นั่น

“พระเยซูตรัสว่า ‘จงเอาหินออกเสีย’ มารธาพี่สาวของผู้ตายจึงทูล
พระองค์ว่า ‘พระองค์เจ้าข้า ป่านี้นี้ศพมีกลิ่นเหม็นแล้ว เพราะว่าเรา
ตายมาสี่วันแล้ว’ พระเยซูตรัสกับเธอว่า ‘เราบอกเจ้าแล้วมิใช่หรือว่า
ถ้าเจ้าเชื่อ เจ้าก็จะได้เห็นความยิ่งใหญ่ของพระเจ้า’ พวกเขาจึงเอา
หินออก พระเยซูทรงแหงนพระพักตร์ขึ้นตรัสว่า ‘ข้าแต่พระบิดา ข้า
พระองค์ขอบพระคุณพระองค์ ที่พระองค์ทรงโปรดฟังข้าพระองค์ ข้า
พระองค์ทราบดีว่าพระองค์ทรงฟังข้าพระองค์อยู่เสมอ แต่ที่ข้า

พระองค์กล่าวอย่างนี้ก็เพราะเห็นแก่ประชาชนที่ยืนอยู่ที่นี่ เพื่อเขา
จะได้เชื่อว่าพระองค์ทรงใช้ข้าพระองค์มา” (ยอห์น 11:39-42)

พระเยซูทรงขอบพระคุณพระบิดาที่ทรงฟังคำอธิษฐานของพระองค์ ซึ่งคำ
อธิษฐานนั้นไม่ได้บันทึกไว้ในพระคัมภีร์ แต่สรุปได้ว่าพระเยซูทรงอธิษฐานขอต่อพระ
บิดาเพื่อลาซารัส ผู้ซึ่งพระเยซูทรงรัก (ยอห์น 11:35-36) ให้มีชีวิตอีกครั้งหนึ่ง ความ
ปรารถนาที่อยู่เบื้องหลังของการอธิษฐานนั้น คือต้องการให้ประชาชนที่เห็นเหตุการณ์
นั้นเชื่อว่าพระบิดาได้ทรงใช้พระองค์มา และเชื่อในพระองค์เพื่อที่จะได้รับความรอด (ยอ
ห์น 3:16) พระเยซูได้กล่าวขอบพระคุณพระบิดาก่อนที่ประชาชนจะได้เห็นผลจากการ
อธิษฐานของพระองค์

“เมื่อพระองค์ตรัสดังนั้นแล้ว จึงเปล่งพระสุรเสียง ตรัสว่า “ลาซารัส
เอ๋ย ออกมาเถิด ผู้ตายนั้นก็ออกมา มีผ้าพันมือและเท้า และที่หน้าก็
มีผ้าพันอยู่ด้วย พระเยซูตรัสกับเขาทั้งหลายว่า “จงแก้ผ้าที่พันออก
เสีย แล้วปล่อยเขาเถิด” ดังนั้นพวกยิวหลายคนที่มาหามารีย์ และได้
เห็นการกระทำของพระเยซู ก็วางใจในพระองค์” (ยอห์น 11:39-42)

ลาซารัสได้เป็นขึ้นจากความตาย และผู้ที่ได้เห็นเหตุการณ์นั้นก็เชื่อและให้พระองค์เป็น
พระผู้ช่วยให้รอดของเขา

การอธิษฐานที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในพระคำของพระเจ้า ถูกบันทึกไว้ในยอห์น บทที่
17 ซึ่งเป็นการที่พระเยซูคริสต์ทรงอธิษฐานเพื่อผู้เชื่อ นี่เป็นการอธิษฐานที่สมบูรณ์แบบ
ที่สุด เป็นการอธิษฐานขององค์พระเยซูคริสต์ที่แท้จริงสำหรับยุคคริสต์จักร

รูปแบบที่ 4: ปฏิเสธรากเหง้า และปฏิเสธความปรารถนา

“และเพื่อข้าพเจ้าจะไม่เกิดความเยอหยิ่งเนื่องจากการได้เห็นการสำแดง
อันเลิศประเสริฐเหล่านั้น ข้าพเจ้าจึงได้รับนามใหญ่ในเนื้อของ
ข้าพเจ้า เป็นทูตสวรรค์ของชาตานที่มาคอยทรมานข้าพเจ้าเพื่อไม่ให้
ข้าพเจ้าหลงตัวเอง” เรื่องนามใหญ่นั้น ข้าพเจ้าวิงวอนองค์พระผู้เป็น
เจ้าถึงสามครั้ง เพื่อขอให้มันหลุดไปจากข้าพเจ้า” (2 โครินธ์ 12:7-8)

ถึงแม้เราไม่รู้ว่ “หนามใหญ่ในเนื้อ” นั้นเป็นอะไร แต่เรารู้ว่มันทรมาน
อาจารย์เปาโล เขาทนทุกข์มากจนได้วิงวอนพระเจ้าถึง 3 ครั้งเพื่อให้มันหลุดไปจากเขา
เขามีความปรารถนาที่จะรับการบรรเทาจากการทนทุกข์นั้น อย่างไรก็ตาม พระเจ้าไม่ได้
ตอบ ทั้งคำทูลขอ และความปรารถนาของเขา พระองค์ทรงต้องการให้อาจารย์เปาโล
นอยู้กับความทุกข์ เพื่อเขาจะเรียนรู้เกี่ยวกับพระคุณของพระองค์มากยิ่งขึ้น

“แล้วพระองค์ทรงยืนยันกับข้าพเจ้าว่ ‘พระคุณของเราเพียงพอ
สำหรับเจ้า เพราะว่าในความอ่อนแอเจ้าได้รับกำลัง’ ”(2 โครินธ์ 12:9ก)

พระเจ้าทรงเลี้ยงดูเราไว้ด้วยพระคุณของพระองค์เสมอ ไม่ว่าเราอยู่ใน
สถานการณ์อดยากลำบาก หรือ เจริญรุ่งเรือง พระคุณของพระเจ้าให้เราพบกับสันติสุข
และความมั่นคงภายในจิตใจ ไม่ว่าสถานการณ์ของเราเป็นเช่นไรก็ตาม ดังนั้น ถึงแม้
อาจารย์เปาโลยังจะต้องทนกับความทุกข์ต่อไป แต่เขาสามารถสำนึกว่พระคุณของ
พระเจ้านั้นเพียงพอสำหรับเขา

ถึงแม้เราอาจอ่อนแอที่สุด แต่พระคุณของพระเจ้ายังเพียงพอสำหรับเรา ตอน
อาจารย์เปาโลถูกโจมตีโดยหนามใหญ่ในเนื้อนั้น เป็นเวลาที่เขาค่อนแอสมาก เขา
อธิษฐานต่อพระเจ้าว่ “พระองค์เจ้าข้า ขอพระองค์ทรงให้มันหลุดไปจากข้าพเจ้า”
พระองค์ได้ปฏิเสธเขา แต่พระองค์ยังประทานกำลังพอที่จะให้เขาสามารถทนกับความ
ทุกข์นั้นได้ สิ่งใดที่พระเจ้าไม่ได้ถอนออกจากชีวิตของเรา นั้นต้องหมายความว่า
พระองค์ยังปรารถนาให้เราทนต่อไปกับสิ่งนั้น โดยการประยุกต์ทรัพยากรฝ่ายวิญญาณ
ที่เรามี นำมาใช้กับสถานการณ์ของเรา

“เหตุฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงมีความยินดีในความอ่อนแอของข้าพเจ้า
เพื่อฤทธิ์เดชของพระคริสต์จะได้ยู่ในข้าพเจ้า เหตุฉะนั้น ข้าพเจ้าจึง
มีความพอใจในบรรดาความอ่อนแอของข้าพเจ้า [คือ] ในการ
ประทุษร้ายต่าง ๆ, ในความยากลำบาก, ในการถูกข่มเหง [และ] ใน
ความตึงเครียด ซึ่งทั้งหมดนี้ข้าพเจ้าได้ทนเพราะเห็นแก่พระคริสต์
เพราะว่ข้าพเจ้าอ่อนแอเมื่อใด ข้าพเจ้าก็จะแข็งแรงเมื่อนั้น”

(2 โครินธ์ 12:9ข-10)

บางครั้งอาจดูว่าพระเจ้าไม่ทรงตอบคำอธิษฐานของเรา ทั้งๆ ที่พระองค์ทรงตอบอยู่แล้ว ในการตอบนั้นอาจจะมีบางครั้งที่พระองค์ต้องตัดสินให้เรา โดยใช้สติปัญญาที่สมบูรณ์แบบที่สุดเพื่อจะปกป้องเราจากความปรารถนาและความคิดที่ผิดของตนเอง ด้วยเหตุนี้ พระองค์คงปฏิเสธคำทูลขอ และความปรารถนาของเรา แต่พระองค์ทรงโปรดจัดเตรียมสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับเราแทน

นักอธิษฐานที่แท้จริง

มีเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับชีวิตของนักอธิษฐานผู้ยิ่งใหญ่ ซึ่งผมคิดว่าเหมาะสมที่จะใช้เป็นกรณีศึกษาเรื่องนี้ ในศตวรรษที่ 19 ฮัตสัน เทเลอร์ ซึ่งเป็นมิชชันนารีที่ก่อตั้งองค์กร China Inland Mission กำลังโดยสารบนเรือลำใหญ่ซึ่งแล่นไปประเทศจีน วันหนึ่งเมื่อเรือได้มาถึงเขตที่เต็มไปด้วยโจรสลัด ลมก็ได้หยุดพัด เรือใหญ่ 4 ลำนั้นอยู่นิ่งๆ ได้แต่เพียงปล่อยลอยไปตามกระแสน้ำสมุทร

มีเรือโจรสลัดเข้ามาแต่ไกล มีลูกเรือใช้พายกรรเชียงเรือเข้ามาเพื่อที่จะโจมตี

ในเวลานั้น กัปตันเรือที่ฮัตสัน เทเลอร์ กำลังโดยสารอยู่ ซึ่งมักจะเยาะเย้ยฮัตสัน เทเลอร์เพราะฮัตสัน เทเลอร์เชื่อในพระเจ้า ได้เรียกเขามาข้างหลังสะพานเรือ เมื่อฮัตสันได้เห็นเรือโจรสลัดก็รู้ทันทีว่าเขากำลังอยู่ในสถานการณ์ที่อันตราย เรือที่เขาโดยสารอยู่ไม่สามารถปกป้องตัวเองได้ เขาจะอยู่หรือตายนั้นขึ้นอยู่กับความปรานีของโจรสลัดเท่านั้น

กัปตันไม่มีทางออกแล้ว จึงบอกฮัตสันว่า “เอาละ ไ้บ่บาทหลวง” เขาเยาะเย้ยอีก “อธิษฐานให้เราปลอดภัยซิ!” ฮัตสัน เทเลอร์ตอบเขาว่า “ผมยินดีครับ แต่กัปตันจะต้องกางใบเรือทุกใบที่มีอยู่”

กัปตันไม่อยากจะเชื่อเลย! “ลมไม่พัดแม้แต่นิดเดียว แล้วจะให้ฉันกางใบเรือ รี! ลูกเรือจะต้องคิดว่าฉันบ้าแน่ๆ ฉันไม่ทำหรอก!”

“ถ้าฉัน ผมจะไม่อธิษฐาน คือว่า ผมเชื่อว่าพระเจ้าจะทรงตอบคำอธิษฐาน และผมจะขอพระองค์ทรงประทานลมให้แก่เรา แต่ผมจะไม่อธิษฐานจนกว่าคุณกางใบเรือขึ้นเสา ทุกตารางนิ้วที่มีอยู่”

ถึงตอนนี้ เรือโจรสลัดเกือบมาถึงเรือของเขาแล้ว กัปตันต้องยอมแพ้แล้วออกคำสั่งให้ลูกเรือกางใบเรือออก เมื่อใบเรือกางเรียบร้อยแล้ว ฮัตสัน เทเลอร์คุกเข่าลง และทูลขอพระเจ้า ให้พระองค์ทรงประทานลมให้ พอถึงคำว่า “อาเมน” ก็มี ลมพัดมาเบาๆ แล้วลมก็เริ่มแรงขึ้นจนเรือเริ่มแล่นไปข้างหน้า ไม่นานเขาก็พ้นจากอันตราย และฮัตสันก็

กลายเป็นมิชชันนารีที่เกิดผลมากในประเทศจีน นักอธิษฐานผู้นี้ได้ใช้การอธิษฐานอย่างเกิดผลมากในชีวิตของเขา

ตามธรรมดาแล้ว พระเจ้าอาจไม่ตอบการอธิษฐานของเราอย่างชัดเจนขนาดนี้ บางครั้งการตอบของพระองค์อาจแทรกเข้ามาในชีวิตประจำวันของเรา ซึ่งผู้เชื่อบางคนอาจไม่สังเกต และบางครั้งพระองค์จะตอบการอธิษฐานของเราด้วยวิธีที่เราคาดไม่ถึง แต่ผู้เชื่อที่ประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่ควรจะสงสัยว่าทุกครั้งที่เขาอธิษฐาน พระเจ้าจะทรงฟัง และจะทรงประทานฤทธิ์เดชแก่เขาหรือไม่

“จงทูลเรา และเราจะตอบเจ้า และจะบอกสิ่งที่ยิ่งใหญ่และที่ซ่อนอยู่ ซึ่งเจ้าไม่รู้มันให้แก่เจ้า” (เยเรมีย์ 33:3)

ภาคผนวก

หลักคำสอนพระคัมภีร์เกี่ยวกับการอธิษฐาน ตามประเภทต่างๆ

I. วิธีเริ่มต้นการอธิษฐาน

- ก. ผู้เชื่อทูลต่อพระบิดา (มัทธิว 6:9; เอเฟซัส 3:14; 5:20)
- ข. ในพระนามของพระบุตร (ยอห์น 14:13-14; 16:23-24)
- ค. ด้วยฤทธิ์เดช [ประกอบด้วย] พระวิญญาณบริสุทธิ์ (เอเฟซัส 6:18)

II. มีการอธิษฐานต่อพระบิดา 3 ฝ่าย

- ก. จาก พระบุตร (ฮีบรู 7:25)
- ข. จาก พระวิญญาณบริสุทธิ์ (โรม 8:26-27)
- ค. จากผู้เชื่อ (ฮีบรู 4:16)

III. ระเบียบการในการอธิษฐาน

- ก. การสารภาพ (กล่าวถึง) ความบาป (1 ยอห์น 1:9)
- ข. การขอบพระคุณ (เอเฟซัส 5:20; 1 โครินธ์ 14:18)
- ค. การอธิษฐาน เพื่อผู้อื่น (เอเฟซัส 6:18)
- ง. การอธิษฐาน เพื่อความต้องการของตนเอง (ฮีบรู 4:16)

IV. การอธิษฐานต้องประยุกต์วิธีการดำเนินชีวิตด้วยความเชื่อมาใช้

(มัทธิว 18:19; 21:22; มาระโก 11:24)

V. หลักการสำคัญ 8 ประการเกี่ยวกับ การอธิษฐาน

- ก. การอธิษฐาน จะเกิดผลมากที่สุดเมื่อผู้เชื่อได้เรียน หลักคำสอนพระคัมภีร์ จนกระทั่งเป็นผู้เชื่อที่เติบโตฝ่ายวิญญาณ
- ข. การอธิษฐานต้องประยุกต์วิธีการดำเนินชีวิตด้วยความเชื่อมาใช้ (มัทธิว 21:22)
- ค. ผู้เชื่อจำเป็นต้องรู้จักและเข้าใจน้ำพระทัยของพระเจ้า เพราะฉะนั้น เป็นสิ่งจำเป็นที่ผู้เชื่อจะต้องเรียนหลักคำสอนพระคัมภีร์
- ง. ผู้เชื่อต้องอธิษฐานภายใต้การประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ (เอเฟซัส 6:18)
- จ. เมื่อผู้เชื่อยังดำเนินชีวิตฝ่ายเนื้อหนัง พระเจ้าทรงไม่ฟังคำอธิษฐานของเขา (สดุดี 66:18)
- ฉ. ผู้เชื่อต้องอธิษฐานด้วยความเข้าใจ และเห็นคุณค่าในพระคุณของพระเจ้า (ฮีบรู 4:16)
- ช. การอธิษฐาน เป็นส่วนหนึ่งของพระประสงค์ของพระเจ้า (เยเรมีย์ 33:3)
- ซ. การอธิษฐาน เกี่ยวข้องกับความรักส่วนตัวที่ผู้เชื่อมีต่อพระเจ้า (สดุดี 116:1-2)

VI. สาเหตุที่คำอธิษฐาน ไม่รับได้รับคำตอบ(หมายเหตุ: ทุกประการนี้ได้เกี่ยวข้องกับบาป)

- ก. ไม่ได้ประกอบด้วย พระวิญญาณบริสุทธิ์ (เอเฟซัส 6:18)
- ข. ขาดความเชื่อ (มัทธิว 21:22)
- ค. มีความบาปซ่อนอยู่ในจิตใจ (สดุดี 66:18)
- ง. แรงจูงใจที่ผิด และเพื่อตอบสนองความต้องการฝ่ายเนื้อหนัง (ยากอบ 4:2-4)
- จ. ไม่เชื่อฟังพระเจ้า (1 ยอห์น 3:22)
- ฉ. การอธิษฐานขัดกับน้ำพระทัยของพระเจ้าที่มีต่อผู้เชื่อทุกคน และต่อชีวิตส่วนตัวของแต่ละคน (1 ยอห์น 5:14)
- ช. ความเย่อหยิ่ง (โยบ 35:12-13)
- ซ. ไม่ได้ปฏิบัติต่อผู้อื่นด้วยความเมตตากรุณา ไม่ได้สะท้อนพระคุณของพระเจ้า (สุภาษิต 21:13)
- ณ. ไม่มีความสงบในจิตสมรสและครอบครัว (1 เปโตร 3:7)

VII หลักการแห่งพระคุณในการอธิษฐาน (ฮีบรู 4:16)

- ก. การอธิษฐานเป็นสิทธิพิเศษซึ่งพระเจ้าทรงประทานแก่เราด้วยพระคุณ ดังนั้น เรา
ไม่ได้เข้าถึงพระที่นั่งด้วยคุณความดีหรือความสามารถใดๆ ของมนุษย์
- ข. ผู้เชื่อสามารถเข้าถึงพระบัลลังก์แห่งพระคุณเนื่องจากคุณความดี (พระลักษณะ
และการกระทำ) ของพระเยซูคริสต์ ผู้ทรงเป็นปुरुหิตหลวงของเรา
- ค. การกระทำของพระเยซูคริสต์ทรงพอพระทัยพระบิดา เราจึงมีวิธีที่จะได้รับการอภัย
ซึ่งเป็นวิธีให้เรากลับมีสัมพันธภาพกับพระองค์
- ง. พระเจ้าไม่ทรงตอบคำอธิษฐาน เพราะเห็นผู้เชื่อกระตือรือร้น มีศีลธรรม มีความ
จริงใจ ถือกฏศาสนา หรือทำที่ที่อ่อนโยน
- จ. พระเจ้าทรงตอบการอธิษฐาน เพราะเนื่องจากความสมบูรณ์แบบของพระองค์

พระเจ้าทรงตอบต่อการทูลขอและความปรารถนาของเรา

รูปแบบที่ 1: ตอบการทูลขอ แต่ปฏิเสธความปรารถนา

(1 ซามูเอล 8:5-9, 19-20)

รูปแบบที่ 2 : ปฏิเสธการทูลขอ แต่ตอบความปรารถนา

(ปฐมกาล 17:18-21; 18:23-33; 2 โครินธ์ 12:7-10)

รูปแบบที่ 3: ตอบการทูลขอและ ตอบความปรารถนา

(ผู้วินิจฉัย 16:28; 1 พงศ์กษัตริย์ 18:36-39; ลูกา 23:42-43; ยอห์น 11:41-45)

รูปแบบที่ 4 : ปฏิเสธการทูลขอ และปฏิเสธความปรารถนา

(2 โครินธ์ 12:7-8)

การศึกษาพระคัมภีร์

หลักคำสอนพระคัมภีร์ ซึ่งเป็นใจความของคำสอนที่มาโดยการตีความหมายพระคัมภีร์ตามตัวอักษร
เป็นมาตรการของความจริงฝ่ายวิญญาณ และจำเป็นสำหรับการเติบโตฝ่ายวิญญาณของผู้เชื่อ (มัทธิว
4:4)

หลักคำสอนพระคัมภีร์เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง (สดุดี 138:2) พระเจ้าทรงบัญชาให้ คริสเตียนทุกคน
เปลี่ยนความคิดเดิมให้เป็นที่ชอบพระทัยพระองค์ (โรม 12:2) การเปลี่ยนแปลงนี้จะเกิดขึ้นได้เมื่อผู้
เชื่อเรียน และประยุกต์พระคำของพระเจ้ามาใช้ในชีวิต (2 โครินธ์ 4:16; เอเฟซัส 4:23)

หากคุณต้องการข้อมูลเพิ่มเติม คุณสามารถติดต่อได้ที่ : sawokproductions@yahoo.com

หรือดูเว็บไซต์ www.ibdoctrine.org

นโยบายด้านการเงิน

ผู้ใดที่ต้องการรับหนังสือหรือเทปจากพันธกิจ อาร์. บี. ธิม, จูเนียร์ ไบเบิล มินิสทรีส์ จะไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใดๆทั้งสิ้น พระเจ้าทรงประทานหลักคำสอนพระคัมภีร์ เราปรารถนาที่จะสะท้อนพระคุณของพระองค์ เพราะฉะนั้นทางพันธกิจนี้จึงไม่ขอค่าตอบแทน เมื่อผู้เชื่อได้สำนึกถึงคุณค่าในการเผยแผ่หลักคำสอนพระคัมภีร์แล้ว เขาจึงมีสิทธิพิเศษที่จะสนับสนุนพันธกิจการเผยแผ่หลักคำสอนพระคัมภีร์

Footnotes from the book (reference numbers removed from the text in this pdf version only):

2. R.B.Thieme, Jr., *The Trinity* (Houston: R.B. Thieme, Jr., Bible Ministries, 1993) ต่อจากนี้ การอ้างถึงชื่อหนังสือของอาจารย์ธิม (ซึ่งยังไม่ได้รับการแปลเป็นภาษาไทย) จะเขียนเฉพาะ ชื่อผู้เขียน ชื่อเรื่อง ปีที่พิมพ์ และหมายเลขหน้าเท่านั้น

3. วิธีการดำเนินชีวิตด้วยความเชื่อมี 3 ขั้นตอน คือ

- 1) ประยุกต์พระสัญญาของพระเจ้าด้วยความเชื่อเพื่อตั้งสติให้มั่นคง
- 2) ทบทวนหลักคำสอนพระคัมภีร์ซึ่งจะสนับสนุนพระสัญญานั้น
- 3) สรุปสถานการณ์จริงจากการประยุกต์ ข้อ 1 กับ 2 จากนั้นมุมมองของพระเจ้าจึงได้ครอบครองจิตใจ ศึกษาเพิ่มเติมได้จากหนังสือ *การดำเนินชีวิตด้วยความเชื่อ* โดย ศ.จ. อาร์ บี. ธิม, จูเนียร์ (แปลและพิมพ์ปี 2003)

4. คำว่า คริสต์จักร ในที่นี้ หมายถึง คริสต์จักรสากล คือพระกายของพระคริสต์ ซึ่งประกอบด้วยผู้เชื่อทุกคนแห่งยุคคริสต์จักร

5. *การทรงนำจากพระเจ้า* โดย ศ.จ. อาร์ บี. ธิม, จูเนียร์ (แปลและพิมพ์ปี 2003)

7. “ยุคสมัยแห่งประวัติศาสตร์ของมนุษย์” หรือ Dispensations เป็นหลักศาสนศาสตร์ที่อธิบายถึงการที่พระเจ้าทรงแบ่งแยกประวัติศาสตร์ของมนุษย์ออกเป็นยุคสมัยต่างๆ พระคัมภีร์ได้ระบุถึง 6 ยุคสมัยอย่างชัดเจนซึ่งต่อเนื่องกัน, มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว และมีบทบาทที่เกี่ยวข้องกันกับยุคสมัยอื่นๆ แต่ละยุคสมัยนั้นได้สะท้อนถึงแผนการ น้ำพระทัย และพระประสงค์ ที่พระเจ้าทรงมีต่อมนุษยชาติ จากการศึกษาเรื่อง dispensations ผู้เชื่อสามารถเข้าใจมุมมองของพระเจ้าที่มีต่อประวัติศาสตร์มากยิ่งขึ้น ศึกษาเพิ่มเติมได้จาก *The Divine Outline of History: Dispensations and the Church* โดย ศ.จ. อาร์ บี. ธิม, จูเนียร์ (1999)

8. ยุคแห่งการเสด็จมายังโลกของพระเยซูคริสต์ (The Dispensation of the Hypostatic Union) เป็นช่วงประวัติศาสตร์นับตั้งแต่การประสูติของพระเยซูคริสต์จนถึงการสิ้นพระชนม์ของพระองค์ การเป็นขึ้น และการเสด็จขึ้นสวรรค์ประทับยังเบื้องขวาพระหัตถ์ของพระบิดา

ศึกษาเพิ่มเติมได้จาก The Divine Outline of History: Dispensations and the Church โดย ศ.จ. อาร์ บี. ฮีม, จูเนียร์ (1999) หน้า 37-40

9. การบังเกิดใหม่ เป็นการที่คนๆ หนึ่งจะผ่านพ้นจากการตายฝ่ายวิญญาณมาถึงการมีชีวิตฝ่ายวิญญาณโดยการเชื่อในพระเยซูคริสต์เท่านั้น (ยอห์น 3:3)

10. การประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ เป็นการทรงจัดเตรียมจากพระเจ้าเพื่อผู้เชื่อจะมีฤทธิ์เดชในการปฏิบัติชีวิตฝ่ายวิญญาณ และรับใช้พระเจ้าเป็นเจ้า (เอเฟซัส 5:18) การประกอบด้วยพระวิญญาณเป็นสถานะที่เด็ดขาด คือ ผู้เชื่อได้ดำเนินชีวิตฝ่ายวิญญาณโดยความคิดได้รับการทรงนำจากพระเจ้าภายใต้การประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ หรือไม่ เขาก็ดำเนินชีวิตตามฝ่ายเนื้อหนัง โดยความคิดของเขาถูกครอบงำด้วยธรรมชาติบาปในร่างกาย ไม่อย่างใดก็อย่างหนึ่ง

11. การอ้างถึงพระเยซูคริสต์ว่าเป็น 'ทนาย' ของเรา (1 ยอห์น 2:2 จากคำว่า παρακλητος หรือฉบับภาษาอังกฤษมักจะใช้คำว่า "advocate") ได้แสดงถึงบริบทในการศาล ของ 1 ยอห์น 1:9

12. ศึกษาเพิ่มเติมได้จาก **ตั้งต้นใหม่ แล้วก้าวต่อไป** โดย ศ.จ. อาร์ บี. ฮีม, จูเนียร์ (แปลและพิมพ์ ปี 2002)

13. เมื่อผู้เชื่อได้เรียนรู้และประยุกต์หลักคำสอนพระคัมภีร์ภายใต้การประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ความรู้และความเข้าใจที่เขามีในพระเจ้าจะพัฒนามากยิ่งขึ้น เขาจึงได้ตอบสนองด้วยความยำเกรง ความรัก ความกตัญญู และการอุทิศตัวถวายแด่พระองค์ (เฉลยธรรมบัญญัติ 6:5; มัทธิว 22:37; 1 เปโตร 1:8)

14. พระคุณ คือการที่พระเจ้าทรงประทานแก่นุชนุษชาติ โดยที่เราไม่สมควรได้รับ และพระคุณคือทุกสิ่งที่พระองค์สามารถกระทำ เพื่อเราจะได้รับความรอด โดยการสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนของพระเยซูคริสต์ ไม่มีการกระทำใดๆ ของมนุษย์ ซึ่งจะสามารถถลางโทษแห่งความบาปของเราได้

15. ศึกษาเพิ่มเติมได้จาก *Witnessing* โดย ศ.จ. อาร์ บี. ฮีม, จูเนียร์ (1992)

16. เนื่องจากผู้เชื่อทุกคนเป็นปุโรหิต เป็นเอกอัครราชทูตของพระคริสต์ และมีพระวิญญาณบริสุทธิ์สถิตอยู่ในร่างกายของเขา นั้นหมายความว่าผู้เชื่อทุกคนเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้าตลอดเวลา ในการนี้เราสามารถแบ่งการรับใช้พระเจ้าออกเป็น 4 ประเภทดังนี้ว่า

- 1) การรับใช้พระเจ้าซึ่งเกี่ยวข้องกับของประทานฝ่ายวิญญาณ
- 2) การรับใช้พระเจ้าซึ่งเกี่ยวข้องกับการเป็นปุโรหิต เช่น การอธิษฐาน การถวาย และการปฏิบัติชีวิตตามแผนการของพระเจ้า
- 3) การรับใช้พระเจ้าซึ่งเกี่ยวข้องกับการเป็นเอกอัครราชทูตของพระคริสต์ เช่น การประกาศ การเป็นพยาน และการร่วมงานกับองค์กรคริสเตียน
- 4) การรับใช้พระเจ้าโดยดำเนินชีวิตตามหลักการและกฎหมายต่างๆ ที่พระเจ้าทรงสถาปนาไว้สำหรับสังคมที่สงบสุข เช่น การรับใช้ชาติทางด้านการทหาร การทำตามกฎหมาย และการลงคะแนนเสียงเวลาที่มีการเลือกตั้ง

17. ความรักไม่ส่วนตัว คือการเอาใจใส่ต่อเพื่อนมนุษย์ ซึ่งความรักนี้ขึ้นอยู่กับคุณธรรมและทัศนคติของผู้ที่มีความรักเช่นนี้ ไม่ใช่ผู้ที่ถูกรัก ความรักส่วนตัวไม่ได้เกิดขึ้นเพราะความสนิทสนม มิตรภาพ ความสวยงาม หรือแม้แต่ การรู้จักกับผู้ที่ถูกรัก ศึกษาเพิ่มเติมได้จาก Christian Integrity โดย ศ.จ. อาร์ บี. ฮีม, จูเนียร์ (2002) หน้า 140-144

18ก. Client Nation คือประเทศชาติซึ่งมีผู้เชื่อที่เติบโตแล้วมีจำนวนมากพอที่จะตั้งเป็นแกนกลางซึ่งจะเป็นต่อพระพรมาถึงมนุษยชาติ และเป็นประเทศที่พระเจ้าทรงใช้เพื่อทำให้แผนการของพระองค์สำเร็จ (อพยพ 19:9) พระองค์จะทรงปกป้องประเทศนี้ไว้เป็นพิเศษ เพื่อผู้เชื่อจะสามารถกระทำตามพระบัญชาของพระองค์เกี่ยวกับการประกาศพระกิตติคุณ การรักษาพระคำของพระเจ้าไว้ และการสอนหลักคำสอนพระคัมภีร์ การให้ที่ลี้ภัยสำหรับชาวยิว และการส่งมิชชันนารีไปต่างประเทศ ศึกษาเพิ่มเติมได้จาก Freedom Through Military Victory โดย ศ.จ. อาร์ บี. ฮีม, จูเนียร์ (2003) หน้า 16-19

18ข. การถอยหลังฝ่ายวิญญาณเป็นวิถีชีวิตซึ่งผู้เชื่อได้เลือกเอง เมื่อเขาได้หันหลังจากแผนการ น้ำพระทัย และพระประสงค์ที่พระเจ้าทรงมีต่อชีวิตของเขา และเขาได้กลับไปถึงความเชื่อ, ความคิด, หรือวิถีดำเนินชีวิตดั้งเดิม ผู้เชื่อที่ถอยหลังฝ่ายวิญญาณไม่สามารถสูญเสียความรอดของเขาไปได้ แต่ด้วยความคิดเสรีภาพของตน เขาเลือกที่จะกระทำความบาป และความชั่วร้าย และเขาต้องรับผลจากสิ่งที่เขาทำไปนั้น คือ ความทุกข์โศกที่ตนเป็นคนก่อกวน และการติสอนจากพระเจ้า (เอเฟซัส 4:17ข-18) ศึกษาเพิ่มเติมได้จาก *Reversionism* โดย ศ.จ. อาร์ บี. ฮีม, จูเนียร์ (2000) หน้า 1-2, 13-14

19. ศึกษาเพิ่มเติมได้จาก *Reversionism* โดย ศ.จ. อาร์ บี. ฮีม, จูเนียร์

20. ศึกษาเพิ่มเติมได้จาก *Reversionism* โดย ศ.จ. อาร์ บี. ฮีม, จูเนียร์ หน้า 127-129

21. เมื่อกิเดโอนได้เรียกทูตสวรรค์ว่า “พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์” เขาได้ใช้พระนามของพระเจ้า คือ เยโฮวาห์ เพราะฉะนั้น ทูตสวรรค์ที่ได้ปรากฏต่อหน้ากิเดโอนคือพระเจ้าเอง เนื่องจากพระเจ้าทรงปรากฏต่อมนุษย์ผ่านพระบุตรเพียงผู้เดียว เราจึงทราบได้ว่า “ทูตสวรรค์” ที่ปรากฏแก่กิเดโอนนั้นคือ พระเยซูคริสต์ ซึ่งเป็นปรากฏการณ์ที่นักศาสนศาสตร์เรียกว่า ‘theophany’ (จากรากศัพท์ภาษากรีก ซึ่งแปลตรงๆ ว่า “พระเจ้าปรากฏ”)

ศึกษาเพิ่มเติมได้จาก *Old Sin Nature vs. Holy Spirit* โดย ศ.จ. อาร์ บี. ฮีม, จูเนียร์ (2000) หน้า 31

22. *มุมมองของมนุษย์* คือทัศนคติ ค่านิยม หรือวิธีการแก้ไขปัญหามาจากมนุษย์หรือซาตาน ซึ่งขัดแย้งหรือต่อ *มุมมองของพระเจ้า* คือน้ำพระทัย พระประสงค์ และวิธีการแก้ไขปัญหามาที่พระองค์ทรงเปิดเผยในพระคัมภีร์

23. ศึกษาเพิ่มเติมได้จาก *Satan and Demonism* โดย ศ.จ. อาร์ บี. ฮีม, จูเนียร์ (1996) หน้า 47-51

24. ศึกษาเพิ่มเติมได้จาก *The Integrity of God* โดย ศ.จ. อาร์ บี. ฮีม, จูเนียร์ (1998) หน้า 74-81

25. ศึกษาเพิ่มเติมได้จาก *King of Kings, and Lord of Lords* โดย ศ.จ. อาร์ บี. ฮีม, จูเนียร์ (1974) หน้า 31

26. *การเป็นขึ้นจากความตาย* (Resuscitation) เป็นการกลับจากความตายฝ่ายร่างกาย ซึ่งสุดท้ายจะต้องตายอีกครั้งหนึ่ง (1 พงศกษัตริย์ 17:17-22; กิจการของอัครทูต 14:19-20; 20:9-10) ในด้านตรงข้าม *การรับกายนิรันดร์* (Resurrection) เป็นการรับกายใหม่ ซึ่งจะมีชีวิตอยู่ตลอดนิรันดร์ (1 โครินธ์ 15:54)